72STE JAARGANG No. 9256 MAANDAG 28 FEBRUARI 19..

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

„Happy birthday to you" en Hiep hiep hoera, werd luid gezongen door alle aanwezigen, nadat de vijftig kaarsjes van de prachtige verjaarstaart door de Rotarians waren ontstoken. Dit was een van de hoogtepunten van de viering in Club C.S.C. van het 50-jarig bestaan van Rotary International.

West - Duitse Bondsdag keurt verdragen goed

Duitse volk doet belangrijke stap in richting van zijn beveiliging

Bonn. — De Westduitse Bondsdag heeft gisteren de debatten over de herbewapening en het Saar-accoord beëindigd en heeft met tweederden meerderheid de verdragen, die de Bondsrepubliek souverein maken, haar aansluiten bij de NAVO en de West Europese Unie en de status der vreemde troepen op Duits grondgebied regelen, geratificeerd. Het werd tenslotte een gemakkelijke overwinning voor kanselier Adenauer.

De overeenkomst betreffende het Saargebied kreeg een meerderheid van 61 stemmen (263 tegen 202 en 9 onthoudingen). De fractie van de liberale partij, die deel uitmaakt van de regeringscoalitie, viel bij de stemming uiteen. Een deel van de fractie, waaronder de liberale vice-kanselier dr Bluecher koos tenslotte toch de zijde van kanselier Adenauer; de andere drie liberale ministers onthielden zich van stemming. Het gevolg is, dat dr Bluecher, die tevens minister is voor de Europese samenwerking, zijn ontslag heeft aangeboden. Hij was de enige minister van de Vrije Democraten — liberalen — die voor de Saar-overeenkomst stemde.

Het Amerikaans State Department gaf een communiqué uit, waarin de goedkeuring door de Bondsdag van de verdragen wordt toegejuicht. Het Duitse volk — aldus het communiqué — deed een belangrijke stap in de richting van zijn beveiliging, tezamen met zijn Westerse bondgenoten. Deze daad is niet alleen van Duits nationaal belang, doch ook van groot belang voor anderen.

In officiële kringen in Londen wordt de goedkeuring toegejuicht, evenals trouwens in Franse regeringskringen. In Rome werd de uitslag van het debat in de Westduitse Bondsdag een prachtige overwinning voor kanselier Adenauer genoemd.

Viering Gouden Rotary-jubileum in C.S.C.

Rotary Club Curacao bracht Antillen in intern. sfeer

Willemstad. — De Curaçaose Sport Club was Zaterdagavond het trefpunt van de Curaçaose "fine fleur" en dit ter gelegenheid van de herdenking van het gouden jubileum van de Rotary International. Het was n.l. op 23 Februari 1905, precies vijftig jaar geleden, toen een jonge advocaat Paul Harris, zijn eerste Rotary Club stichtte.

Nu is er feest gevierd, in alle steden en landen waar Rotary-clubs zijn gevestigd. En dat zijn toch nog maar eventjes 89 landen met een totaal van 8445 clubs, die het heugelijk feit van dit gouden bestaan herdenken. In een verdeelde wereld vol achterdocht en vervlakking doet het wonderlijk aan, dat een Rotary beweging individueel een zegenrijk werk verricht ten bate van de noodlijdende mensheid. Dienstvaardigheid en liefde tot de evenmens worden tot idealen gesteld; "service above self" is het devies dat de Rotary in zijn banieren heeft geschreven en zodoende de ruimheid van geest, het verantwoordelijkheidsgevoel voor elkaar bevordert teneinde in de duistere wereld het licht te ontsteken.

Min.-president brengt dank van landsregering over

Er was voor de feestavond hoge belangstelling van de zijde van de overheid, wij merkten o.m. op de Gouverneur der Nederlandse Antillen, mr A. M. Struycken en echtgenote, alsmede de Voorzitter van de Antilliaanse Ministerraad, E. Jonckheer, de Ministers mr S.W. v.d. Meer en echtgenote, dr E. J. van Romondt, Gedeputeerden E. Rozendaal, E. J. Morkos, de handel was vertegenwoordigd door de directeuren der diverse bedrijven, dr ir H. ter Meulen, A. van Wordragen, adj. directeur, vertegenwoordigden de CPIM, directieleden van de Maduro & Sons, voorts waren aanwezig militaire autoriteiten, waaronder Commandeur H. Bos, leden van het corps consulaire, de President van het Hof mr Ariëns en vele anderen.

MIN. PRESIDENT E. JONCKHEER
...de Antillen zijn de Rotary veel verschuldigd

De gasten werden op het bordes verwelkomd door de bestuurderen van de Curaçaose Rotary, de heren Rene Moreno, voorzitter, Anton Loeber (vice voorzitter), Piet Spierenburg (secretaris), Mongui Maduro (penningmeester), Ad. v.d. Kwast (sergeant of arms), Marten Maas (redacteur van het Rotary orgaan) en Frank Jas (past president).

De voorzitter van de Rotary, Rene Moreno, hield ter inleiding van het officiële gedeelte een toespraak, waarin hij met dankbaarheid de aanwezigen van harte welkom heette. In hun aanwezigheid zag spr. de appreciatie en belangstelling voor het Rotary streven.

In het kort releveerde spr. hoe 50 jaar geleden Paul Harris de eerste Rotary stichting in het leven riep om daarmede tevens de steen te leggen voor de opbouw van een wijd en zijd vertakte organisatie, die als ideaal nastreefde het verstevigen van de vriendschapsbanden, het verlenen van diensten aan gemeenschap en individu. Het ideaal is, velen te leren kennen, teneinde velen te kunnen helpen.

In de afgelopen halve eeuw heeft de Rotary constructief gewerkt aan de verbetering van de wereld, teneinde aldus te komen tot een betere toekomst. Op de vraag waar de Rotary thans is, meende de heer Moreno te kunnen antwoorden, dat zij staat daar, waar de leden haar zelf graag geplaatst hebben willen zien. En deze plaats is een zeer vooraanstaande plaats, meende spr.. Gedachtig het devies „Service above self" en „he profits most who serves best" heeft de Rotary zich van haar idealistische taak gekweten.

In het kort memoreerde hierna de voorzitter van de jubilerende Rotary hetgeen bereikt is en de verdiensten van de leden uit de Rotary. Tenslotte verzekerde de heer Moreno, dat de Rotary Club zich zal blijven beijveren om haar dienende taak te mogen vervullen ten bate van de gemeenschap.

Hierna werd na het applaus, dat de kernachtig gesproken woorden van de heer R. Moreno betekenisvol accentueerde een toast uitgebracht op het welzijn van de Rotary International.

Het verleden

Sha Capriles, past governor van de Rotary International, hield in de Engelse taal een uitvoerige uiteenzetting over het ontstaan van de Rotary en belichtte daarbij het wel en wee van de laatste 50 jaar. Wij kunnen ons ontslagen achten van een verslag van dat gedeelte van zijn redevoering, nademaal in onze edities van de vorige week de gehele ontwikkelingsgang van de Rotary werd gereleveerd.

In het bijzonder accentueerde spr., het devies „Ideal of Service" teneinde te komen tot een beter begrip. Van mens tot mens naderen kunnen de leidinggevende personen elkaar ontmoeten en leren waarderen. Hoezeer zij ook gescheiden zijn door politieke en geloofsovertuigingen, zij voelen dit niet als een barrière en leren waarderen. Spr. wees er op hoe, dank zij de Foundation Fellowship, jeugdproblemen worden benaderd (de film die later op de avond vertoond werd, gaf dit duidelijk en op overtuigende wijze weer. — Red.) en de opbouw van een betere wereld wordt aangevat bij de jeugd zelf. Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst, aldus de heer Capriles, die daarna uitweidde over hetgeen de Rotary International heeft gepresteerd.

Interessant was het wat spr het publiek wist mede te delen over de ontwikkeling van de Curaçaose Rotary. Het was Kiki Capriles, die in Panamá en Colombia de diverse Rotary-afdelingen had bezocht en het idee van een Curaçaose Rotary-introduceerde en propageerde. In 1936 kwam Jimmy Rorth op Curaçao aan, vruchtbare contacten werden gelegd, zodat op 7 April 1937 de Rotary Club Curaçao het levenslicht aanschouwde.

De club bestond toen uit 27 leden, acht leden zijn nog steeds actief lid, t.w. Djodjo Corea, Cai Winkel, Theo Krafft, Mongui Maduro, Alex Curiel, Ka de Haseth, Jan Nederhorst en Alfred Senior. De eerste voorzitter was de heer Dijs van Nijmegen Schonegevel, thans erelid van de Rotary.

Vervolgens liet Sha Capriles de namen van de voorzitters de revue passeren, t.w. Djodjo Correa, Jan Nederhorst, Jan Groote, spreker zelf, Jan v.d. Velden, Wim Lampe, Jan Rustige, Norman Chumaceiro, Frits Vromans, Cha Henriquez, Dick de Haan, Frans Karner, Frans v.d. Stadt, Philip Henriquez, Frank Jas en in het lopende verenigingsjaar, de heer René Moreno.

In het bijzonder zwaaide spr. lof toe aan de eerste secretaris Th. Sp. Krafft. Met dankbaarheid kon spr. gewagen van het feit, dat de betrekkingen met de andere Rotary-verenigingen in andere landen vele vruchten heeft afgeworpen. Hij wees op de eervolle benoeming van Gustaaf Nouel als district governor van het District 113.

Na de 18 verenigingsjaren van de Curaçaose Rotaryclub te hebben belicht, wees de heer Capriles op de resultaten, die de Rotary heeft weten te bereiken. De heterogene samenstelling van de Curaçaose Rotary kan inderdaad internationaal genoemd worden, doch het was géén beletsel om te komen tot daden, die voor de Curaçaose gemeenschap van belang waren, aldus de heer Capriles.

Hierna ging spr. in op hetgeen de Rotary heeft gedaan voor de Curaçaose gemeenschap. Uit de rijke inhoud releveren wij medewerking aan de repatriatie van Curaçaose werknemers in Cuba, gedurende de oorlogsjaren werd het ontspanningsleven gestimuleerd ten behoeve van het varend marine- en koopvaardij-personeel, een reddingsboot werd aangekocht, het Prins Bernhard Fonds werd opgericht, dank zij Rotary steun, „The Fellowship of the Bellows" was eveneens een oorlogsvrucht, het was Moreno Brandao, die de geestelijke vader van deze zo nuttige instelling is geweest.

Voorts werd de stoot gegeven aan de oprichting van Stichting zuigelingenzorg ,Curaçaose Museum, speeltuinen — dank zij een royale gift van Charles Maduro mogelijk worden — radium voor het hospitaal; St Maarten

(Vervolg op pagina 5)

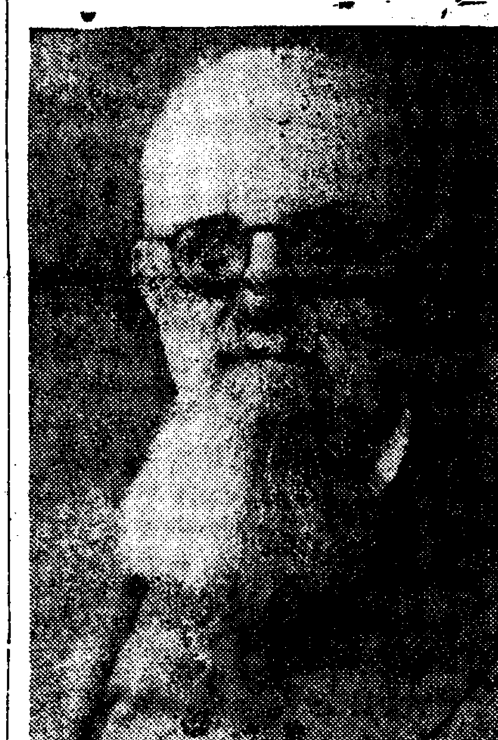

Tegen een achtergrond van vaandels en vlaggen hield Rene Moreno, voorzitter van de Rotary Curaçao een bezielende toespraak.

Recht tot 't hart

— Het is eerlijker dat U Uw eigen geld wegsmijt dan dat U de tijd verspilt, waarvoor Uw werkgever U betaalt.

Dr. W. Goslinga afgekeurd

Willemstad. — Naar wij vernemen zal de Inspecteur van het Onderwijs, dr W. Goslinga, die zoals bekend zes maanden ziekteverlof heeft gekregen, niet meer in zijn functie als zodanig terugkeren. Na de beëindiging van de door de Landsregering verleende termijn van zes maanden ziekte verlof, is dr W. Goslinga voor de verdere dienst medisch afgekeurd.

Er zal nu naar een andere inspecteur voor het Onderwijs worden omgekeken. Momenteel treedt de heer R.H. van As als waarnemend inspecteur van het Onderwijs op.

Tragisch ongeluk op Westpunt

Willemstad,. — Gisteren tegen het middaguur heeft op Westpunt een tragisch ongeval plaats gehad. Interne leerlingen van het Sint Martinus-College namen een bad in de z.g. kleine baai. Zes meisjes begaven zich daarbij naar een zandbank, die door de laatste stormen voor de kust, werd opgeworpen en gingen er op zitten.

Plotseling kwam er een krachtige golf, die haar allen van de zandbank dreef. Vijf harer wisten veilig het strand te bereiken doch een, de 17-jarige Viola P. Frans van Rincon, keerde niet terug.

Onmiddellijk gingen daar aanwezige vissers te water, vonden haar en brachten haar aan land. De dokters W. A. den Hartog Jager en J. E. Loe-Sack-Sioe, die eveneens aanwezig waren, stelden alle pogingen in het werk om door kunstmatige ademhaling en toedienen van zuurstof de levensgeesten weer op te wekken. Dit mocht echter niet meer baten.

Viola was leerlinge van de tweede klas der M.M.S. „Maria Imaculata". Hedenmiddag om 4 uur zal het stoffelijk overschot uit het dodenhuis van het St. Elisabeth-Hospitaal naar de Parochiekerk van San Mateo worden overgebracht, waar de absoute verricht zal worden. De internen van het Sint Martinus College en de leerlingen van „Maria Imaculata" zullen deelnemen aan de begrafenisstoet. Op het R.K. Kerkhof aan de Roodeweg heeft de begrafenis plaats.

Onze diepgevoelde deelneming gaat uit naar de zwaar getroffen ouders en familieleden van Viola, tevens naar de Eerw. Zusters en mede-leerlingen.

Moge de goede God het offer van haar jonge leven in genade aannemen en haar de eeuwige rust schenken.

R. da Costa Gomez opvolger Ged. Roozendaal ?

Willemstad. — In aansluiting op ons bericht van Zaterdag, waarin wij melding maakten van het feit, dat gedeputeerde E. J. Rozendaal zijn functie als gedeputeerde zal neerleggen teneinde met buitenlands verlof te kunnen gaan, vernemen wij uit bevoegde bronnen, dat de NVP de heer R. da Costa Gomez, schoolopziener van het eilandsgebied Curaçao, zal worden voorgedragen als gedeeputeerde ter vervanging van de heer Rozendaal.

De heer Rozendaal deelde ons desgevraagd mede, dat hij wél de begrotingsbehandelingen zal bijwonen, waar hij zijn bestuursleid inzake financiën zal verdedigen. De heer Rozendaal is gedurende acht jaar lang in diverse functies werkzaam geweest, waarvan de laatste twee jaren als gedeputeerde. Medio April zal de heer Rozendaal zijn functie neerleggen om daarna naar Europa te vertrekken.

Naar wij voorts nog vernemen is het contact met de overige in de Raad vertegenwoordigde fracties reeds opgenomen.

Club Asiento op Woensdag gesloten

Emmastad. — In aansluiting op onze eerder gepubliceerde berichten met bertekking tot de sluiting overdag van de Club Asiento te Emmastad, kunnen wij thans onze lezers mededelen dat blijkens een bekendmaking door het Clubbestuur van de Sociëteit, met ingang van morgen, 1 Maart 1955, de volgende openingstijden van kracht zullen worden!

Het restaurant is dagelijks geopend van 12.00 tot 22.00 uur. De zaalbar van 11.00 tot 23.00 uur, terras-sodafountain is buiten bedrijf gesteld. De artikelen welke daar tot nu toe verkocht werden zullen nu verkrijgbaar zijn aan de zaal-bar.

Er werd tevens **besloten alle sociëteits-lokaliteiten** voortaan op de Woensdagen de gehele dag te sluiten.

Tegelijk met de bekendmaking betreffende deze wijzigingen in de openingstijden maakte het Bestuur bekend dat de prijzen van diverse softdrinks e.d. verhoogd worden met 5 cent.

In Chobolobo was het druk

Dominicaans orkest „Presidente Trujillo" boekt succes

Willemstad. — Het eerste optreden van het Dominicaans dansorkest „Presidente Trujillo" in Club Chobolobo is een enorm succes geweest. Het was er op de dansvloer ontzettend druk en er was nauwelijks enige ruimte beschikbaar om op het meeslepende rhytme van meregue, bolero en guaracha te kunnen dansen.

Er heerste een gezellige stemming, de bediening was een probleem op zichzelf, doch de staf onder leiding van de nieuwe manager, de heer J. van Lookeren heeft in deze overweldigende drukte de beste service kunnen bieden.

Onder de aanwezigen, die later in de avond naar Chobolobo trokken, nadat de Rotaryfeestviering min of meer was uitgedoofd, bevonden zich onder meer de Minister President E. Jonckheer en Minister mr S. W. v.d. Meer en echtgenote, die door de Dominicaanse Consul General, dr Julio Andres Espinal nartelijk werden verwelkomd.

Wij vestigen de aandacht van onze lezers er op dat hedenavond in de beide filmvoorstellingen van theater Roxy dit Dominicaans orkest te beluisteren is.

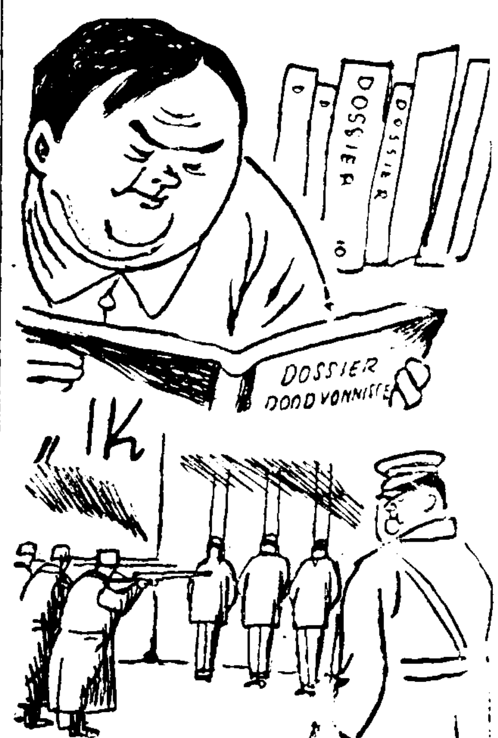
Fles met logboek op Wacao aangespoeld

Willemstad. — De politie heeft op Wacao (Noordkant) een zwart gelakte fles gevonden, die aldaar was aangespoeld en afkomstig bleek te zijn van het Argentijnse schip Cabo de Buena Esperanza. De fles bevatte een gestencild exemplaar van een scheepscourant alsmede een gedeelte van een door de kapitein van het schip ondertekend logboek.

De proefboringen voor hotel „El Curacao"

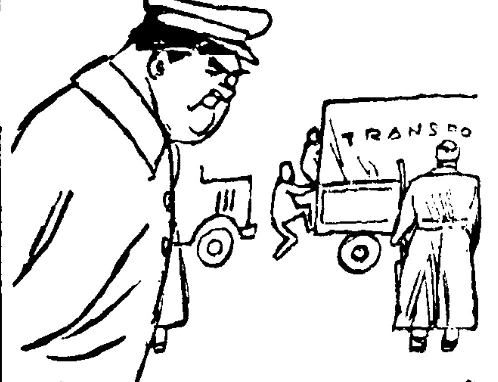
Willemstad. — De proefboringen, die in verband met de voorgenomen bouw van het hotel „El Curaçao", op het Waterfort hebben plaatsgevonden, hebben een gunstig resultaat gehad. De gesteldheid van de bodem ter plaatse is van dien aard, dat men bij het leggen der fundamenten en de verdere afbouw van het hotel niet voor verrassingen kan komen te staan. De resultaten van het onderzoek zijn naar de International Hotel Corporation opgezonden. Het wachten is thans op het bouwplan. De voorbereidende werkzaamheden verlopen tot nu toe in een dusdanig vlot tempo, dat aangenomen mag worden, dat het hotel eind 1956 gereed is.

Amigoe-film

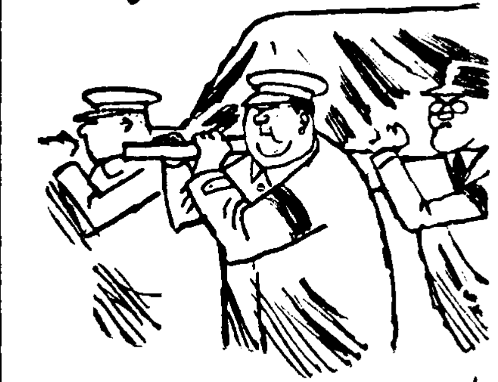

New York. — William Randolph Hearst Jr. is gekozen tot algemeen hoofdredacteur van de Hearst-bladen, een post die vacant was sedert de dood van zijn vader in Augustus 1951.

Stemmen bij volmacht

Formulier bedolven onder handtekeningen

Willemstad. — Ten kantore van de heer A. L. Hollander, Hoofd van de afdeling Bevolkingsregister en Verkiezingen, is een vergadering belegd met vertegenwoordigers van de Curaçaose politieke partijen. Op deze vergadering werd een en ander, met betrekking tot het stemmen bij volmacht bij de aanstaande verkiezingen voor de eilandsraad op 13 Juni 1955, besproken.

Naar wij vernemen zouden er door de partij vertegenwoordigers bezwaren naar voren zijn gebracht tegen de door het Gouvernement beschikbaar gestelde formulieren om bij volmacht te stemmen. Indien het bovenstaande juist mag zijn, dan betreuren wij deze gang van zaken. Het Gouvernement heeft namelijk een groot aantal van deze formulieren laten drukken, en om nu achteraf de partijen te vragen commentaar te leveren....

Dezer dagen kregen wij een van bedoelde formulieren in handen. Aan de ene kant van dit invul formulier staat een verzoekschrift gedrukt gericht aan het Bestuurscollege, welke door de kiezer moet worden ingevuld. Tevens moet, ter staving van het verzoek om bij volmacht te stemmen, bescheiden worden overlegd.

Aan de andere kant van het verzoekschrift formulier is een verklaring van de kiezer dat hij of zij op de dag van de verkiezing buiten het eilandgebied Curaçao zal vertoeven. Op hetzelfde formulier moet de gemachtigde verklaren, dat hij (of zij) bereid is om als gemachtigde op te treden. In totaal moet de kiezer driemaal tekenen en de gemachtigde één maal, terwijl er ook nog plaats op het formulier gereserveerd is voor de handtekening van de Gezaghebber en de Secretaris van het Bestuurscollege. Dus in totaal moeten er zes handtekeningen(!) op dat formulier geplaatst worden.

Kon het werkelijk niet eenvoudiger....?

Proeftuin krijgt een tweede vijver

Willemstad. — De Proeftuin op Cas Cora begint meer en meer een trekpleister te worden voor de toerist niet alleen, ook de bevolking is des Zondags — zoals wij gisteren hebben kunnen zien — in grote getale vertegenwoordigd om er onder het lommerijke lover de zorgen van alle dag te vergeten. De toeristen spenderen er menig „plaatje" aan en uit alles blijkt wel, dat de Proeftuin — hoe eenvoudig van opzet ook — een bezienswaardigheid is.

De eenden, de aapjes, de herten en andere dieren en vogels, die in de proeftuin een rustig onderkomen hebben gevonden, de rustige zitjes, de vriendelijke sfeer die er heerst, kortom, de Proeftuin doet het. Het is daarom ook juist gezien, dat men doende is het aanzien van de Proeftuin te verfraaien.

Zaterdag wisten wij te melden dat er stemmen zijn opgegaan de fauna te verrijken.

Het zou toe te juichen zijn, indien de levende haven zou kunnen worden uitgebreid.

Inmiddels is men in de proeftuin reeds druk doende achter het hertenkamp een tweede vijver als lustoord voor zwanen, eenden en waterlelies aan te leggen.

De werkzaamheden — zo hebben wij gisteren kunnen aanschouwen — verlopen vlot.

Twee Antilliaanse sollicitaties

Willemstad. — Momenteel is er een vacature bij de rechterlijke macht, nu mr Pekelharing de Rechterlijke macht heeft verlaten.

Naar wij vernemen hebben zich uit de Nederlandse Antillen twee candidaten gemeld voor deze vacature.

Na de H. Mis in de kerk van Altagracia, ter viering van de 111-de onafhankelijkheidsdag der Dominicaanse Republiek, kwamen Dominikanen, leden van het consulaire corps en andere genodigden in de Casa Dominicana bijeen voor een heildronk. Hier spreekt de Consul, Dr Espinal, zijn rede uit. Op de achtergrond Luis Alberti en zijn orkest, die voor de pittige merengues zorgde.

Karel Rebel ster van non-stop cabaret in Marinierskazerne

Willemstad. — Zaterdagavond had in de Marinierskazerne op Suffisant het jaarlijkse non-stop-cabaret plaats, dat evenals de vorige jaren een daverend succes werd. Reeds voor half negen was de zaal helemaal gevuld en kon men op de gezichten de spanning om wat zou gaan gebeuren lezen. De algemene leiding berustte bij L.T.Z. A. II J.N.C. Lindner die de aanwezigen hartelijk verwelkomde.

De marinierskapel met repetitor Adj. A. Bruul bracht daarna pittige muziek ten gehore, welke muzikale inleiding met een daverend applaus beloond werd. De komiek van de avond Karel Rebel vertelde enkele van zijn jeugdmoeilijkheden en het behoeft nauwelijks gezegd, dat hij daardoor de lachers op zijn hand kreeg.

Vervolgens trad het sextet Blue Guitars op, en danste mevr. van Ghent een paso doble geklik een echte Spaanse.

Karel Rebel had daarna (alweer) moeilijkheden met het inwonen en was zelfs de schuld dat de vroegere bewoner van het huis om het leven kwam.

Na de pauze werd dit programma vervolgd met het weder optreden van de mariniers kapel. Thans gekleed als boertjes lieten de jongens enkele bekende Hollandse wijsjes horen, die door de aanwezigen werden meegezongen. Hierna kon de zaal er getuige van zijn hoe de komiek zijn huis aan het behangen was, waarbij hij zich op zulke rare wijze verspreek.

De tweeling zusters Irma en Naida dansten twee Hawaise dansen die buitengewoon in de smaak vielen.

„Dat zoudt U wel willen" was de titel van het volgende stuk waarbij Hans Rienstra erg verliefd op een mooi meisje was en daarbij veel succes had. Achtereenvolgens traden nu op de Blue Guitars en nogmaals Karel Rebel, deze keer met een telefoonprobleem.

Tot slot verschenen alle medewerkenden op het toneel en voor hen barstte een daverend applaus los.

L.T.Z. Lindner sprak een woord van dank aan alle medewerkers op het toneel. Ook zij die achter de coulissen bezig waren geweest werden niet vergeten evenmin zij die aan de technische verzorging hun beste krachten hadden gegeven.

Een geanimeerd bal besloot de welgeslaagde avond.

Vlucht en Vaart

Het KLM vliegtuig dat Vrijdag van Amsterdam vertrok landde Zaterdagmiddag 14.33 uur op Hato, het vliegtuig dat Zaterdag van hier vertrok landde hedenochtend 01.33 uur op Schiphol.

De hulp aan Antilliaanse Surinamers

Willemstad. — De heer Curie, minister van Suriname schreef aan de voorzitter der Vereniging „Verguns" op Curaçao een brief, welke als volgt luidde.

In antwoord op Uw schrijven dd. 14 Juli 1954 ter zake van eventuele om en herscholing van gerepatrieerde Surinamers uit de Nederlandse Antillen, binnen het kader der Technical Assistance, moge ik U het navolgende bedienen:

Alvorens een beslissing terzake te kunnen nemen zal in eerste instantie ot een inventarisatie van de in de Nederlandse Antillen wonenden dienen te worden gekomen.

Daarnaast zal ook het aantal inmiddels gerepatrieerde Surinamers toegen worden gekend, welke in aanmerking voor om- of herscholing zouden komen.

Naast het aantal is het ook van belang inzicht te hebben in de leeftijd, de scholing enz. Zodra ik een inzicht zal hebben verkregen in de omvang en de aard van het arbeidsaanbod hier te lande, zal hiertegenover een denkbeeld kunnen worden gevormd, omtrent de omvang en de aard van de vraag naar arbeid.

Ik moge U derhalve verzoeken mij de benodigde inlichtingen te willen verschaffen, waardoor ik beter in staat zal zijn mij omtrent deze materie te beraden.

Binnenkort volgen er nadere mededelingen.

AGENDA

WEST-END: „Aladdin and the wonderful lamp" 19.00 en 21.00 uur

CINELANDIA: „Tin Tan en la Habana"; 19.00 en 21.00 uur.

ROXY: „Here come the marines"; met optreden van het Dominicaans orkest „Presidente Trujillo"; 19.00 en 21.00 uur.

CARIBE: „Where are your childeren" 20.00 uur

REX: „Royal wedding"; 20.00 uur

ROYAL: „The I dont care girl"; 20.00 uur

SUFFISANTTHEATER: „Oone womans story"; 20.00 uur

Wit Gele Kruis

De nachtdienst wordt waargenomen door Zuster de Lannoy, van Eyck van Voorthuizenweg 2, tel: 3572.

Apotheken.

De nachtdienst wordt waargenomen in Otrabanda door Botica Americana, Bredestraat 158 tel. 3636, in Punda door Botica Caribe, de Ruyterkade 43a, tel. 2777.

Ltz II A. W. v.d. Star, verbindings-officier op het Waterfort en zijn vrouw, welke laatste Engelse van geboorte is, hadden besloten hun pasgeboren baby op Engelse bodem te laten dopen. Zondagochtend vond deze plechtigheid plaats aan boord van de Bigbury Bay, waar in aanwezigheid van Nederlandse en Engelse marine officieren door de Rev. Barrett de kleine Aart werd gedoopt. De zware koperen scheepsbel van het schip diende als doopfont. Hierboven de Fam. v.d. Star na de plechtigheid.

Het verkeer en zijn moeilijkheden

Willemstad. — De verkeersafdeling maakte gedurende het week-end 1 P.V. op en deelde 5 waarschuwingen uit.

Aan de verkeersafdeling op Rio Canario verscheen P.P.P. die een jongentje W.J. bij zich had. Deze was door een fiets die achter op de dump-truck van P. lag, geraakt en had enige schrammetjes opgelopen. E.H.B.O. werd verleend.

Journaal v.d. Mobiele Brigade

Willemstad. — De Mobiele Brigade en Straatdienst maakten gedurende het weekend 18 P.V.'s op, verleenden 8 maal assistentie, behandelden 3 lichte aanrijdingen en moesten 2 maal onderhoudend optreden. In verband met de vermissing van twee jongens werd in het bassin van de C.P.I.M. op Ceroe Raton de hele avond gedregd.

Gisteravond had er in Cas di Pueblo een grote vechtpartij plaats. Aldaar de man genaamd I, die door vrienden van een „dame" vastgehouden werd, met een kapotte bierfles op het hoofd geslagen. Dat was de aanleiding tot een algehele vechtpartij. Links en rechts werd er met bierflessen gegooid en de politie had de handen vol werk.

Bang voor straf

Willemstad. — De recherche heeft Zaterdag en Zondagmorgen de hele dag naar twee minderjarige jongens gezocht. Het zijn de 14-jarige R.T.S. en de 15-jarige A.G.S. die op Zaterdag in het bassin van de C.P.I.M. op Ceroe Raton zijn gaan zwemmen en niet zijn teruggekeerd. Zondagmorgen echter zijn ze door hun moeder aan de wacht gebracht die ernstige onderhouding verzocht. Deze kereltjes zijn tot de avond blijven zwemmen en toen het laat werd, zijn ze in een in aanbouw zijnd huis blijven slapen uit vrees voor straf.

Bakhuis tournooi overtuigend door H. Gerharts gewonnen

Ramon Pimentel met 6-3, 6-3, 6-4 verslagen

Willemstad. — In het, nu voor de derde keer gehouden Bakhuis-tennistournooi is Hugo Gerharts zoals verwacht, er in geslaagd om in de Zondagmiddag gehouden finale Ramon Pimentel te slaan. In dit tournooi waar practisch alle bekende tennisspelers van ons eiland hun krachten getoond hebben, was het Gerharts die de organisator Hugo Bakhuis in de halve finale met 6-2, 9-7 en 6-3 sloeg. De andere finalist Ramon Pimentel maakte in de andere halve finale welke Zaterdagmiddag verspeeld werd korte metten met Sparenberg 6-1, 6-1, 6-3.

Zondagmiddag werd aan de van Staverenweg de finale verspeeld. De publieke belangstelling was niet zo groot, waarschijnlijk ook door de tennisdemonstratie wedstrijden op Julianadorp van trainer Hemmes.

Gerharts en Pimentel beginnen al direct fel en halen hun hele arsenaal aan slagen te voorschijn. Ramon verdedigde moedig maar verloor de eerste set toch met 6-3.

De tweede set gaf eenzelfde beeld en de hard en goed zwoegende Pimentel moest ook deze set met 6-3 aan Hugo laten.

Dit weerhield hem echter niet om in de derde set met een fel offensief te beginnen en hij bracht de eerste game op zijn naam (1-0). Gerharts slaat echter in de volgende game fors en he heerst terug (1-1). Pimentel verloor zijn service-game (1-3), maar in de volgende game kon Pimentel herstellen (2-2). Dan zagen we een zeer goede rallye uitgevochten, met harde en haar-scherpe drives gewonnen door Gerharts (3-2). Ramon kwam terug en maakte de stand weer gelijk (3-3). Ook de volgende game bracht de nodige spanning, het werd zelfs duece, maar Hugo kon een voorsprong nemen door deze game op zijn naam te brengen (4-3), terwijl hij ook de volgende game op zijn naam bracht (5-3). Pimentel kwam in zijn service game zeer goed opzetten.

In een zeer fraai duel aan het net en op het halfcourt uitgevochten bracht hij de spanning er weer in door de stand op 5-4 te brengen. Hij had hiermee echter al zijn kruit verschoten en Gerharts kon deze game en daarmee de Bakhuis wisselbeker verdiend winnen.

Na een korte toespraak reikte Hugo Bakhuis de prijzen van dit geslaagde tennisfestijn zelf uit.

Ongeval bij aanvaring

Willemstad. — Op Zaterdagmiddag omstreeks 4 uur werd assistentie gevraagd door de bewaking van Dam op Negropont. Bij aankomst bleek dat de sleepboot Parmo in aanvaring was gekomen met de Imperial Transport en dat daarbij de matroos F. C. Macaay oud 42 jaar, geboren te Bonaire overboord was geslagen door een antenne. Hij was toen in het schroefwater van de Imperial Transport terecht gekomen en onder water verdwenen. Men heeft hem nog een houten bank toegegooid maar het mocht niet baten.

Tot duister toe heeft men gedregd, maar het lijk is tot nu toe nog niet teruggevonden.

Ideeën van „Amigoe"-lezers

NAAMBORDJES OP DIERENKOOIEN

Wij werden dezer dagen tijdens een rondwandeling in onze onvolprezen Plantentuin aangeklampt door enkele trouwe „Amigoe-lezers", die ons er op attent maakten, dat te kooien geen naamborden bevatten van de dieren, die er in huizen. Heel wat ouders staan met de mond vol tanden wanneer de kinderen hen vragen hoe de dieren heten. Wat zou de tuin niet aan aantrekkelijkheid winnen, wanneer op iedere kooi, behalve de naam van de dieren, ook andere bijzonderheden omtrent hun levenswijze en afkomst vermeld stonden.

Een goed idee, waar wij ons volledig achter scharen.

POSTZEGELS VAN HET MARIA JAAR

De heer H. A. Klomp te Bonaire was zo attent ons uit het Philatelistentijdschrift „Stamps" een aantal afbeeldingen met beschrijvingen van postzegels, die ter gelegenheid van het Maria Jaar 1954 zijn uitgegeven, te doen toekomen. Deze documentatie bevestigt de mededeling van de heer José M. Daal, die er ons reeds eerder op wees, dat behalve de Philippijnen ook Spanje, Cuba en Sto Domingo postzegels van het Maria Jaar hadden uitgegeven.

Hierbij zond de heer Klomp ons afbeeldingen doen toekomen van zegels van Brazilië, Liechtenstein, de Dominicaanse Republiek, Spanje, en Vaticaanstad. De knipsels bevatten bovendien beschrijvingen van zegels van Italië en het Saargebied. Sommige landen lieten het niet bij een of enkele zegels, doch gaven een hele serie uit, zoals bijvoorbeeld Spanje, dat een serie van tien stuks het licht deed zien.

Wij danken de heer Klomp voor zijn interessante gegevens, evenals de heer Daal, die ons zelfs een exemplaar van de Spaanse Maria-serie deed toekomen.

WACHTEN OP DE BRUG

Wat is het toch lastig, schrijven ons twee lezers, wanneer men 's morgens via het Postkantoor in de richting van de brug rijdt en op de hoeken van de Scharloo-brug of de bocht De Ruyterkade—Handelskade niet van te voren kan zien, of zich daar het einde van een file bevindt, die op de brug staat te wachten. Dikwijls gebeurt het, dat men op de hoek gekomen, plotseling de laatste wagen van een file ziet staan. Men kan zich daarachter niet aansluiten, omdat er geen plaats meer is. Er blijft niets anders over dan of de wagen teruguit te zetten (hetgeen in de meeste gevallen wegens het achterop rijdend verkeer ... trouwens hoogst gevaarlijk is) of op de middelste baan door te rijden en 't rondje door de Heerenstraat of de Theaterstraat te maken teneinde op die manier weer in de file te komen. Wat een nodeloze moeite en ergernis. Waarom niet op de genoemde hoeken waarschuwingslichten aangebracht, zodat iedere automobilist reeds uit de verte kan zien, dat hij niet mag doorrijden, maar voor de streep moet stoppen! Of waarom kan er niet een agent van politie op deze hoeken even een aanwijzing geven!

Mag een christen voor de doodstraf zijn?

(Buiten verantwoordelijkheid der Red.)

In de Amigoe van 19 Februari l.l. hadden wij reeds er op gewezen, dat wij en zeer velen met ons zeer teleurgesteld zijn. Tot nu toe blijft de Amigoe in gebreke het bewijs te leveren, dat een christen voor de doodstraf mag zijn. De kern van de zaak waarover het gaat raakt zij in het geheel niet aan, en tracht de aandacht van de lezers af te leiden, door hen er op te wijzen, dat wij de latijnse taal niet machtig zijn.

De minder sterke schakels volgens de Amigoe, bedoeld zwakke schakels, zijn nu gebleken zeer sterke schakels te zijn, want de Amigoe durft ze niet aan. Het essentiële blijft zij maar handig ontwijken, omdat zij meer dan overtuigd is, dat zij niet kan vechten tegen een' onaanvechtbaar principe.

In de Amigoe van Zaterdag 19 Februari l.l. schreven wij: „Heeft Christus niet gezegd? „Wie niet voor mij is, is tegen mij". Hier zijn twee uitersten nl. voor of tegen Christus. Secundo non datur." Hieruit volgt, dat wie voor Christus is, vanzelfsprekend niet tegen Hem kan zijn. Het ene of het

LEZERS LUCHTEN HUN HART

ander. Zodra het ene uiterste aanwezig is, vervalt direct het ander, volgens de stelling van Aristoteles. Op grond hiervan hebben wij gezegd „SecundO non datur" dit betekent letterlijk vertaald: „Voor een tweede (geval) wordt niet gegeven" d.i. voor een tweede geval niet mogelijk.

Nu zegt de Amigoe „Wij nemen aan dat schrijver met deze laatste mond vol latijn bedoelt: „tertium non datur" omdat hij (terecht) over het reeds aanwezig zijn van twee uitersten spreekt. en omdat bovendien de uitgang 0 in dit geval in strijd is met de grammaticale regels van de taal, die hij bezigt". Niets is minder waar. *Secundo* staat hier in de dativus, dus in de derde naamval. De eerste naamval luidt secundus, secundus wordt gedeclineerd als hortus, hortus derde naamval hortO. Het is uiterst gevaarlijk te willen beweren, en te bewijzen wat iemand bedoelt, en dan nog domweg te zeggen dat de uitgang 0 in strijd is met de grammatica van het latijn. Een echte staaltje van incompetentie van het latijn illustreert de Amigoe wanneer zij zegt dat wij bedoelen: „tertium non datur". Wij vragen aan de Amigoe waar slaat tertium met een M op terug, op geval, welnu *geval* betekent in het latijn *casus*, en is mannelijk, en niet *neutrum*. In het geval van de Amigoe zou dit dus moeten luiden: voor een derde geval niet mogelijk: tertio non datur, of wil zij de eerste naamval gebruiken in dat geval moet het zijn, tertius non datur. Waar blijft de Amigoe die ons bespottelijk denkt te maken met: „tertiu*M* non datur"? Welke school toch heeft de Amigoe bezocht? Wie kaatst, moet de bal verwachten. Amigoe zie Dr. H. Vroom Latijns-Nederlands woordenboek, vijfde druk blz 68, *casus*, masculini generis. Tertius geen *tertiuM* blz. 516. Voor de tweede declinatie zie Stegmann-Beversen Latijnse Grammatica 16de druk blz 10. Zie Dr. E. M. Fraenkel Nieuwstraten Korte Latijnse Spraakkunst blz 3. Zie Het Kerklatijn Dr. H. Moller blz 11. Indien nodig kan de redactie van de Amigoe deze boeken bij ons ter leen krijgen.

Om onze kennis van de Bijbel aan de kaak te stellen, schreef de Amigoe in haar blad van 8 Februari l.l. het volgende: „De H. Schrift, waarop ter aanvulling van zijn argumentering door de schrijver een uitvoerig beroep wordt gedaan, is een Boek dat men met de grootste kennis van zaken moet hanteren". Dit slaat niet op ons maar op de Amigoe zelf. De Amigoe dacht door het aanhalen van verschillende tegenstellingen ons schaakmat te zetten, en aldus onze kennis van de Bijbel op de proef te stellen. Dit is haar geenszins gelukt, integendeel heeft de Amigoe haar onmondigheid geïllustreerd. Nu is het tegendeel bewaarheid geworden. Ook blijkt het nu, dat zij zeer zwak is in de christelijke leer en goddelijke zaken, wanneer zij schrijft: „Dat Christus wel op zijn onschuld gewezen heeft, doch nimmer de doodstraf ongeoorloofd genoemd". Wij hebben toen hierop geantwoord dat Christus dat nooit kon doen, omdat in zijn geval de doodstraf voor Hem een andere betekenis had, de doodstraf was voor Christus geen straf, maar *middel* om zijn verheven doel te bereiken. Voldoening te geven aan zijn Hemelse Vader aldus de mensheid te redden. De kruisdood van Christus was reeds eeuwen tevoren door de Providentia Divina bepaald.

Tegen de aangehaalde tegenstellingen van de Amigoe hebben wij daartegen over weer andere tegenstellingen aangehaald, nu de Amigoe vast gelopen is, krabbelt zij terug door te schrijven: „Daar de Bijbel als boek van God ongetwijfeld de redelijkheid tot basis heeft, mag men veilig aannemen, dat de vele schijnbare tegenstellingen die, daaruit op te diepen zouden zijn, in ieder geval verklaard moeten worden volgens de redelijke normen die hier boven werden gegeven".

Wanneer de Amigoe wist, en weet dat er vele schijnbare tegenstellingen uit de Bijbel op te diepen zouden zijn. Waarom trachtte zij dan tegenstellingen op ons toe te passen, om aldus de Bijbel in opspraak brengen?

Om de stelling: „Principieel voor maar in deze omstandigheden tegen" te verdedigen schrijft de Amigoe het volgende: „Men zal er principieel voor zijn 's Zondags de H. Mis bij te wonen niettemin zal men er gezien deze of die bepaalde omstandigheden van plaats en tijd voor deze Zondag op tegen zijn. In dat geval is men allerminst „immoreel en karakterloos", maar verstandig.

„Deze of die bepaalde omstandigheden". Deze kunnen zich in ontelbare nuances voor doen, dat men per slot van zaken niet weet waaraan men zich te houden heeft, en uiteindelijk in allerlei excessen vervalt. Hier volgt een voorbeeld volgens de Amigoe.

Iemand die er principieel voor is 's Zondags de H. Mis bij te wonen, gaat Zaterdagavond naar een danspartij, en komt heel laat thuis. 's Morgens is hij erg vermoeid en blijft in bed. De kinderen zeggen tot hem: „Papa! het is reeds vrij laat we moeten naar de H. Mis. Het is 's Zondags verplicht de H. Mis te horen. Ja, kinderen papa kan vandaag niet gaan, blijven jullie maar ook thuis. Bepaalde omstandigheden van plaats en tijd, maken dat hij en zijn kinderen de H. Mis verzuimen.

Hij is verstandig!

Houdt toch op geachte redactie'. Wij hebben nooit beweerd dat Christus geen God is en niet aanvaardbaar. Uitdrukkelijk hebben wij in ons betoog doen uitkomen, dat Christus waarachtig God is. Dat een christen niet voor de doodstraf mag zijn berust zuiver op de leer van Christus. Dit getuigt de Amigoe zelf van ons wanneer zij schrijft. De H. Schrift waarop ter aanvulling van zijn argumentering door de schrijver een uitvoerig beroep wordt gedaan enz.

Welnu geachte redactie wanneer de Persoon van Christus geheel en volstrekt aanvaardbaar is, dan is ook geheel zijn leer aanvaardbaar. Dan moeten wij blindelings de Persoon van Christus volgen, als christenen zijn wij verplicht Hem in alles te volgen gelijk Hij ons geleerd heeft. „Wie uwer zonder zonden is, die werpe haar de eerste steen". Niemand geen van hen die dat durfde, want allen waren zij zondaars. Hieruit kunnen wij dus opmaken, dat niemand gerechtigd is de doodstraf op zijn mede mens toe te passen, want allen zijn wij zondaars. Het einddoel van de mens is de hemel, maar niemand wie dan ook zal de hemel binnen gaan, tenzij hij gelijk is aan Christus, die gelijk is aan Zijn Vader. M.a.w. wij moeten allen dezelfde eigenschappen bezitten als God en ook ernaar handelen. Waarom zegt de Amigoe ook niet als God. „Wij willen de dood van de zondaar niet, doch dat hij leve en zich bekere". Het is niet de taak van een katholiekblad de doodstraf te propageren, maar wel is het zijn plicht om het geschreven woord onvervalst uit een te zetten, duidelijk te maken, en door te geven, om aldus mede te werken aan de gezonde geestelijke opvoeding van het volksgeweten.

Wij vragen ons af, wordt het volksgeweten opgevoed, wanneer men de leer van het „Oog om oog, tand om tand" toegepast wil zien? Heeft de **aanvaardbaar Persoon van Christus** niet gezegd: „Er staat geschreven haat uwe vijanden, maar ik zeg u bemin uwe vijanden."

Betaamt het een christelijk blad te schrijven: „Heidenen en christenen ook hoogste beschaafde volkeren hebben haar (d.i. de doodstraf) steeds gekend als goed. Waarin onderscheiden de christenen zich dan van de heidenen, wanneer christenen dezelfde heidense methoden toepassen?

Betaamt het een christelijkblad te schrijven? „De heilzame invloed van de doodstraf is veel groter dan menigeen denkt". „De mensheid is nog niet zo goed, dat zij zonder doodstraf kan en het is juist het bloed van de onschuldige, de edele en kostbare leden van de maatschappij, dat ons de doodstraf roept als bescherming. Door dit alles te beweren reikt de Amigoe een brevet van totale ongeschiktheid aan de verheven leer van de aanvaardbaar Persoon. Jezus Christus onze God, en Offeraar. Wij sluiten hierbij de discussie.

W. J. A. Buttner

Naschrift:

Wij wijzen de geachte Inzender er op, dat het algemeen gebruik aan de Redactie het recht geeft een discussie te sluiten, hetgeen zij dan ook hierbij doet.

Kabeljauwvissers door ijsschotsen bedreigd

Stockholm. — Een honderdtal Zweedse kabeljauwvissers heeft Zondag aan de Zweedse kust een angstig avontuur beleefd. Terwijl zij op het ijs van het Kattegat aan het vissen waren, raakte het ijs langs de oever los en dreven zij met grote snelheid op een ijsschots in de richting van de open zee. Een militair vliegtuig dat uit Gothenburg was gezonden om de mannen te helpen, kon niets uitrichten. Met kleine scheepjes, die uit naburige havens te hulp kwamen, zijn de vissers tenslotte na enkele uren in levensgevaar te hebben verkeerd uit hun benarde positie verlost.

Kath. Werkgemeenschap P. v.d. A. blijft voortbestaan

Amsterdam. — De Katholieke Werkgemeenschap in de Partij van de Arbeid zal blijven voortbestaan, aldus is na langdurig beraad door het bestuur van deze gemeenschap bekend gemaakt.

De noodzaak tot het overwegen of deze werkgemeenschap binnen de P. v.d. A. zou kunnen blijven voortbestaan was ontstaan door het Mandement van de Nederlandse bisschoppen.

Losgebroken leeuw spaart kinderen

Catania. — Een leeuw, die uit een circus was ontsnapt in het stadie Acireale in Italië, heeft in de afgelopen nacht twee honden gedood en opgepeuzeld, maar twee kleine kinderen, die hij gemakkelijk eveneens had kunnen doden, ongemoeid gelaten. In de vroege morgen uren is het beest gevangen en in zijn kooi teruggebracht.

Een verborgen landmijn

Zes militairen gedood bij oefeningen

Paramaribo. — Zes militairen werden gedood en acht gewond, waarvan vier ernstig, door het ontploffen van een landmijn tijdens oefeningen nabij het Indianendorp Matta.

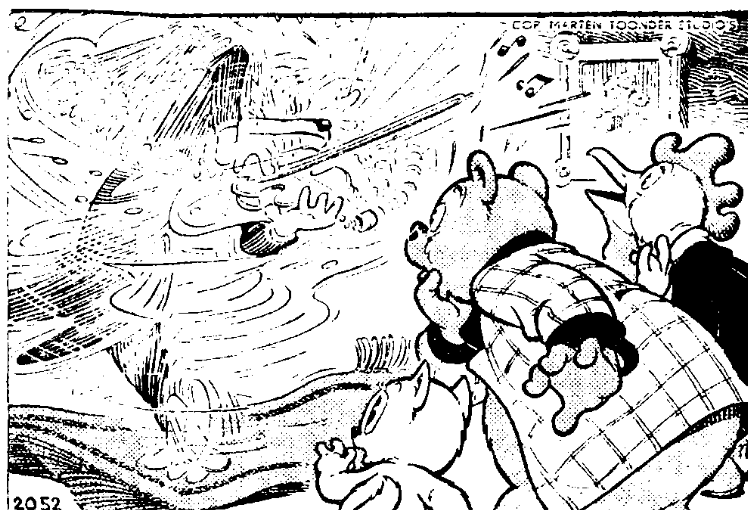
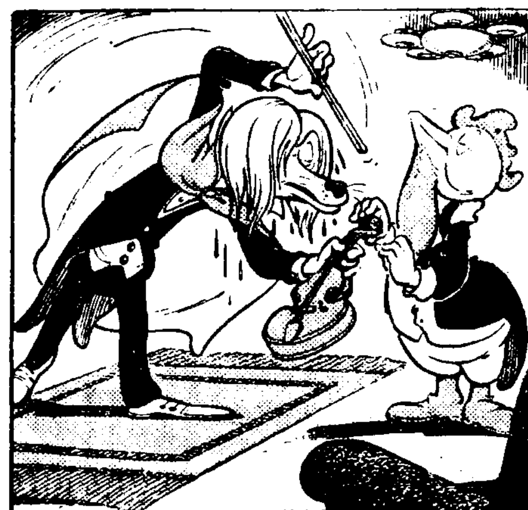
De slachtoffers zijn de Nederlandse eerste luitenant P. Bijlstra, de sergeants G. Nijland en van den Born en de soldaten G. Westra en H. van der A alsmede de Surinaamse soldaat B. Killian.

Zwaargewond zijn de Nederlandse sergeant R. Dros, de korporaal J. Couman en de soldaten R. Eersel en W. Gerritsen. Lichtgewond zijn de soldaten J. Linthorst, H. Koenheim, H. van der Horst en A de Haan.

Nederl. schip „verdwaalt" in boomgaard

Rouaan. — Een Nederlandse vrachtvaarder is op weg van Le Havre naar Rouaan op de Seine „verdwaalt" en in een boomgaard terecht gekomen. De Seine is namelijk buiten haar oevers getreden, waardoor het schip de koers kwijtraakte. Bij eb bleek het vaartuig zich in een boomgaard te bevinden. Het trok uiteraard zeer veel bekijks. Pas bij de volgende vloed kon het met behulp van sleepboten worden losgetrokken.

TOM POES en de Pruikenmaker

2052. — De violist Harewar speelde voort. Een waterval van tonen spoot van onder zijn strijkstok vandaan. Het tempo werd steeds vlugger en de meeslepende klanken brachten zijn toehoorders in een vreemd soort betovering. Met uitpuilende ogen en stokkende adem staarden ze naar de flitsende figuur van de musicus. De markies wiegde met het hoofd en gaf met zenuw-gebaren de maat aan, terwijl heer Ollie zich nerveus op de vingers beet.

Waartoe dit had kunnen leiden weet ik niet. Maar precies op het moment, dat de spanning ondragelijk scheen te worden beëindigde de kunstenaar zijn spel. Met 'n laatste forse streek hief hij zijn strijkstok op, nam een fraaie houding aan en liet de viool zakken. „Ziedaar!" zei hij.

„Gelukkig!" stamelde heer Bommel. „Ik ben blij, dat u niet verder gaat! Ik begon last van bloedopstijgingen te krijgen en ik werd wat duizelig. En het vreemde is, dat ik dit soort muziek nooit mooi gevonden heb! Maar dit is even prachtig als tien kanarie-polka's, als u begrijpt, wat ik bedoel!"

„Bah" zei de markies uit de hoogte. „Parbleu! Ge zijn onsmakelijk met uw kanaries, Bommel. Dit stuk muziek is op sublieme wijze gebracht. Zéér bijzonder! Bravo!"

Heer Bommel keek somber naar de edelman, die op beschaafde wijze de vingertoppen tegen elkaar sloeg, terwijl de musicus Harewar een buiging maakte. De haren vielen hem hierbij over het gelaat en dit bracht heer Ollie op een idee.

„Allemaal onzin!" zei hij wrevelig. „Zo'n kunst is het niet. Het zit 'm in het haar, net als mijn goede vader altijd zei."

VRIJHAVENS: stukjes denkbeeldig buitenland vlak naast de deur

Porto-franco van Colon trok vestigingen van buitenlandse ondernemingen aan

(VAN EEN MEDEWERKER)

Bij de T.E.R.N.A. — de Technisch-Economische Raad der Nederlandse Antillen — zijn, zoals bekend, sinds kort twee rapporten in studie, die voor de toekomstige ontwikkeling van deze eilanden, met name van Curaçao en Aruba, van de allergrootste betekenis kunnen zijn. Het gaat hier om de adviezen, uitgebracht door ir N. Th. Koomans, directeur van het Havenbedrijf te Rotterdam, en Thomas E. Lyons, executive secretary of the Foreign Trade Zones Board van het Amerikaanse ministerie van Handel (waarover wij dezer dagen reeds schreven), omtrent de mogelijkheid van de instelling van vrije handelszônes, beter bekend als vrijhavens, op de Nederlandse Antillen. Stichting van dergelijke zônes zou, naar veler mening, de Nederlandse Antillen een belangrijke plaats kunnen verzekeren in het handelsverkeer tussen Noord-Amerika en Europa enerzijds en de landen van het Caraïbische gebied en het Zuid-Amerikaanse vasteland anderzijds. Bovendien zou de instelling van dergelijke douane-vrije zônes — mits van goede opslag-outillage voorzien — voor tal van grote buitenlandse industriële en handelsondernemingen een stimulans betekenen nederzettingen of nevenbedrijven op de Nederlandse Antillen hebben, in dit verband, belangstelling voor het advies, dat de T.E.R.N.A. hopenlijk over niet al te lange tijd uit zal brengen.

> **„Foreign trade zones are intended to:**
> **develop entreport trade,**
> **offer the local business community opportunity to [illegible] in international trade without disturbing the existing tariff system,**
> **extend port activities by attracting additional ships and cargo,**
> **provide increased employment and opportunity for local labor."**
> *Thomas E. Lyons,*
> *Executive secretary of the Foreign Trade Zones Board van het Amerikaanse ministerie van Handel en één der twee deskundigen, die in opdracht van de Landsregering rapport hebben uitgebracht over de mogelijkheid van de instelling van vrijhavens op de Nederlandse Antillen.*

Voordelen van douane-vrije opslag van goederen

Wat zijn vrijhavens, of, zoals de Amerikanen ze noemen, foreign tradezones? Omdat op dit punt nogal eens verwarrende opvattingen worden gehuldigd, laten we hier een korte uiteenzetting volgen, die grotendeels werd ontleend aan het eerste van twee hoofdartikelen, dat „Economische Voorlichting", het orgaan van het Nederlandse ministerie van Economische Zaken, in verband met de voor de Nederlandse Antillen bestaande plannen, aan deze instellingen wijdt.

Een vrije handelszône in een havenplaats is — scherp geformuleerd — een afgesloten ruimte zonder woonbevolking in een overigens onder douaneregiem staand haven of landingsgebied, in welke ruimte zonder toepassing van douane-formaliteiten goederen mogen worden gelost en opgeslagen. Dit laatste brengt, naar een ieder duidelijk zal zijn, mede, dat de vrije handelszône van een zeehaven behalve over kades met outillage voor lossen en laden van schepen dient te beschikken over ruime pakhuizen en liefst ook koelhuizen, alsmede opslagterreinen.

De aantrekkelijkheid van een dergelijke zône ligt vooral daarin, dat de handelsman of industrieel in dit gebied als het ware een stukje denkbeeldig buitenland vindt, waar hij zonder rechten te betalen voorraden kan aanhouden van bepaalde goederen, die in havens zonder vrije handelszône slechts met betaling van invoerrechten kunnen worden binnengebracht.

In bepaalde gevallen kunnen de in de vrije handelszône opgeslagen goederen er ook worden verpakt en bewerkt, of, als het geen al te ingewikkeld proces betreft, tot andere producten worden verwerkt. De vrije handelszônes van verschillende grote wereldhavens beschikken dan ook over brandvrije pakhuizen met grote airconditioned opslagruimten, brandkasten voor waardevolle goederen, ontsmettings- en wasinstallaties, ruimten, waar producten bepaalde bewerkingen kunnen ondergaan en koelinrichtingen voor bederfelijke goederen. Hoewel de zônes in het bijzonder van belang zijn voor ingevoerde goederen, kunnen meestal ook binnenlandse producten — al dan niet bestemd voor uitvoer — er vrij van rechten worden opgeslagen en bewerkt.

Voordelen

Tot de belangrijkste voordelen, die de vrije zônes de handel verschaffen, behoort het feit, dat voor de goederen, die een handelaar of handelshuis er heeft opgeslagen, geen invoerrechten behoeven te worden betaald, vóórdat er een koper voor is gevonden of voordat ze in het binnenlandse verkeer worden gebracht. De importeur kan de in de vrije handelszône opgeslagen goederen, die hij straks in het binnenland wil afzetten, op zijn gemak onderzoeken en selecteren, zodat hij geen invoerrechten behoeft te betalen voor producten, die onbruikbaar blijken te zijn.

Van groot belang is ook, dat in de vrije handelzône aangevoerde producten in de daarvoor bestemde ruimten door herpakking of bewerking aangepast kunnen worden aan de eisen, die men in het gebied, waarvoor zij bestemd zijn, aan uiterlijk, verdeling en samenstelling van deze goederen stelt. In de Verenigde Staten, waar ingevoerde producten, die niet aan bepaalde eisen op het gebied van verpakking, enz., voldoen, nagenoeg onverkoopbaar zijn, voorzien de „foreign tradezones", die men daar in verschillende havens aantreft, dan ook in een grote behoefte.

Een ander voordeel van de vrije handelszônes is, dat door gebruikmaking van deze douane-vrije opslagruimten dikwijls gunstiger prijs- en leveringsvoorwaarden kunnen worden verkregen. De handelaar kan grotere hoeveelheden tegelijk inkopen en in de vrije zône laten opslaan, waardoor hij veelal een lagere prijs kan bedingen en op transportkosten kan besparen. Ook is het mogelijk, aangezien er in de vrijhavens geen limiet aan de duur van opslag wordt gesteld, voor de verkoop een gunstige marktsituatie af te wachten. Desgewenst kunnen de goederen — uit de zich in de vrije zône bevindende voorraden — onmiddellijk worden geleverd, hetgeen zowel voor verkoper als afnemer zijn voordelen heeft.

Ook zal de handelaar, die van de faciliteiten van een gunstig gelegen vrije handelszône gebruik maakt, in sommige gevallen een besparing op invoerrechten kunnen verkrijgen, als hij de goederen, door bewerking in de zône, onder andere tariefposten dan de oorspronkelijke kan doen vallen.

Tenslotte verlenen de exploitanten van de vrije handelszône — vaak een semi-overheidslichaam — in vele gevallen hun bemiddeling voor het doen accepteren van celen voor leningen op de opgeslagen goederen. De leningen **kunnen dan geleidelijk worden afgelost**, naarmate de goederen, die als onderpand dienen, de zône verlaten.

Vrijhavens reeds oud

Geen wonder, dat waar een vrije handelszône zoveel voordelen biedt voor de internationale handel, reeds eeuwen geleden voor de instelling van dergelijke vrijhavens werd gepleit. Vooral in Nederland, met zijn wijdvertakte buitenlandse handel en uitgebreide scheepvaart, heeft men steeds ware voorstanders van de proto-franco aangetroffen. In de 17e en 18e eeuw werden vooral in Europa, in tal van grote havensteden vrijhavens ingesteld, die bij reders en internationale handelshuizen spoedig zeer populair waren. In later jaren verstomde de propaganda voor de vrijhaven, enerzijds omdat men aan deze instellingen en haar faciliteiten gewend raakte, anderzijds, omdat in verschillende landen de douane-wetgeving zodanig werd herzien en aangepast, dat de uitzonderingspositie van de vrijhaven binnen het geheel van een grote haven niet zo duidelijk meer naar voren trad.

Na de laatste oorlog is de instelling van douane-vrije zônes in havensteden weer in de belangstelling gekomen door het streven van de Amerikaanse havenautoriteiten om buitenlandse leveranciers zoveel mogelijk faciliteiten te verschaffen, waardoor deze in staat zouden zijn vaste voet te krijgen op de Amerikaanse afzetmarkt.

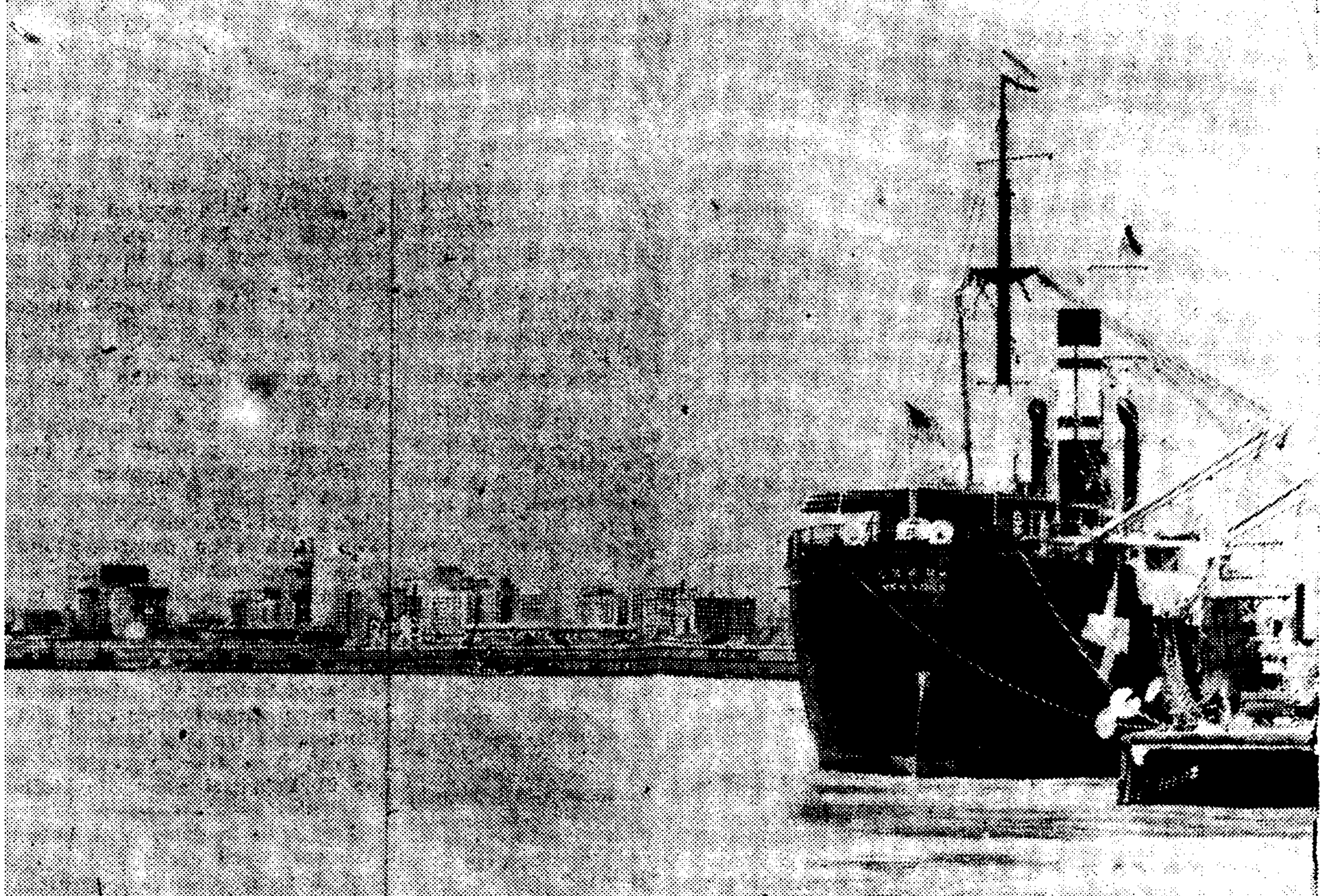
In navolging van de Verenigde Staten spreekt men tegenwoordig dan ook meestal over „foreign trade zones", of vrije handelszônes, maar in wezen bedoelt men hier niets anders mee dan de aloude free port of vrijhaven. Aan Amerikaanse zijde vreest men echter,dat de term vrijhaven zou kunnen suggereren, dat er in deze douane vrije zône in het geheel geen havenreglementen of beperkende bepalingen van kracht zouden zijn, wat natuurlijk niet het geval is.

Vrijhaven bij vliegveld

Overigens treft men tegenwoordig niet alleen in zeehavens vrije handelszônes aan, maar ook vèr landinwaarts. Men denke slechts aan de in 1950 ingestelde „foreign trade zone" van San Antonio in Texas, die in de nabijheid van een belangrijk vliegveld ligt. Andere belangrijke, de laatste jaren ingestelde, vrijhavens in de Verenigde Staten zijn die van New York, New Orleans, San Francisco, Los Angeles en Seattle.

Ook in Colón in Panamá werd enige jaren geleden — naar Amerikaans voorbeeld — een vrije handelszône ingesteld. Belangrijke buitenlandse maatschappijen bleken onmiddellijk geïnteresseerd in de vestiging van distributie- en verpakkingscentra in deze nieuwe vrijhaven aan de Atlantische zijde van het Panamá-kanaal.

Het is geen geheim, dat juist de gunstige ontwikkeling van dit nieuwe transito-centrum in de directe nabijheid van het Caraïbische gebied één der belangrijkste factoren is geweest, die de Landsregering der Nederlandse Antillen deed besluiten de mogelijkheid van de instelling van vrije handelszônes op Aruba en Curaçao in studie te nemen.

De twee belangrijkste vrijhavens in de onmiddellijke nabijheid van het Caraïbische gebied zijn Colon in Panama en New Orleans in de Verenigde Staten. Een kijkje in de haven van het zeer gunstig aan de Mississippi en de Golf van Mexico gelegen New Orleans. Ook voor Curaçao en Aruba zal de instelling van „foreign trade zones" (vrijhavens) naar veler mening belangrijke perspectieven openen.

Gerard Maarse Ned. kamp. hardrijdenschaats

Heerenveen. — Gerard Maarse heeft op schitterende wijze het Nederlands kampioenschap hardrijden op de lange baan op zijn naam weten te brengen. Hij won alle vier de afstanden en eindigde met 205.897 punten op de eerste plaats voor Van 't Oever, de Graaf, Paping, van den Berg en Charisius. Broekman komt in deze eindschikking niet voor daar hij op medisch advies niet op de 10.000 meter is gestart.

Maarse won de 500 meter in 46,1 sec; de 1500 meter in 2 min 28,4 sec.; de 5000 meter in 9 min. 6.3 sec. en de 10.000 meter in 18 min. 34 sec. Dat de nieuwe Nederlandse kampioen winnaar zou worden op de 500 en de 1500 meter kon worden verwacht wegens zijn sprintcapaciteiten, doch dat de 25 jarige vechter uit Aalsmeer ook de 5 en 10 kilometer wist te winnen was de grootste verrassing van dit nationale kampioenschap.

Nederl. zwemrecord verbeterd

Amsterdam. — De zwemploeg van HPC uit Heemstede heeft Zaterdag in het Sportfondsenbad Oost te Amsterdam het Nederlands record 4 x 100 m. vrije slag estafette heren verbeterd. De nieuwe tijd is 3 min. 58,8 sec. Het oude record stond eveneens op naam van HPC met 4 min. 4 sec.

De ploeg van H.P.C. verbeterde Zondag hun record opnieuw, door een tijd van 3 min. 58.4 sec., waardoor zij binnen 24 uur hun eigen record 0,4 sec, scherper stelden.

De zwemmers noteerden de volgende tussentijden: Prins 61 sec., Geurtsen 60 seconden, Bouwman 60 sec. en Tjebbes 57 sec.

Voor de internationale en nationale zwemsport was dit weekeinde trouwens toch zeer verheugend. Bij de openingswedstrijden van het herbouwde Velser Bad liet de 14-jarige Robbenzwemster Mary Kok haar eigen Europees en Nederlands record 100 m. vlinderslag sneuvelen door 1 min. 15 sec te noteren. Het oude record stond op 1 min 15,2 en was op 26 Januari van dit jaar gevestigd.

Engelsman leidt Nederland - België

's Gravenhage. — De wedstrijd Nederland — België op 3 April aanstaande te Amsterdam zal geleid worden door een Engelse scheidsrechter, bijgestaan door grensrechters van dezelfde nationaliteit.

De K.N.V.B. had dit voorgesteld aan de Koninklijke Belgische Voetbalbond die zich ermee heeft verenigd.

Engelse League

Londen. — De uitslagen van de voetbalwedstrijden van de Engelse league eerste divisie luiden:

Arsenal-Sheffield Wednesday 3-2; Burnley-Charlton Athletic 3-0; Cardiff City — Manchester United 3-0; Chelsea — Huddersfield Town 4-1; New Castle United — Sunderland 1-2; Preston North — Blackpool 3-1.

Prinses Margaret intervenieert in gevecht tussen journalisten en politie

Londen. — H.K.H. Prinses Margaret heeft op het eiland Nassau twee leden van haar gevolg opdracht gegeven tussenbeide te komen bij een handgemeen tussen de plaatselijke politie en enkele journalisten. De politie wilde voorkomen dat de twee journalisten, een Fransman en een Brit, foto's maakten. Van de een werden zijn kleren en zijn camera vernield; de ander liep dusdanige verwondingen op aan zijn arm, dat er een röntgenfoto van moest worden gemaakt.

De Gouverneur van de Bahama's heeft inmiddels namens zijn bestuur aan de journalisten excuses voor het gebeurde aangeboden.

Franse automobiliste Marie Ordiani verongelukt

Rome. — In de rallye Sestrieres is de Franse automobiliste Maria Therese Ordiani dodelijk verongelukt toen zij in de bocht tegen een tegenligger opreed. Zij was op slag dood. Haar medérijdster Genevieve Michalon werd zwaar gewond naar een ziekenhuis vervoerd.

LONDENS COMMENTAAR

(Van onze Londense correspondent)

De enige kerk van ons leven waarop wij er in zijn geslaagd — en wij zijn trots bij het herdenken — onze vriend Willem over te halen ons te vergezellen naar het door hem zo diep gehate oosten van Londen was natuurlijk bij gelegenheid van een bezoek aan een kerkhof. Want, zoals wij eerder schreven, Willem is verzot op wat hij „dodenakkers" verkiest te noemen en verzamelt begraafplaatsen zoals andere lieden postzegels verzamelen of oude munten of kasteeltjes. Hij heeft in de loop der jaren staan mijmeren op de kerkhoven veler landen en steden en heeft zelfs eens overwogen een boek te schrijven over de door hem bezochte. En wij hebben helemaal geen goede beurt gemaakt door hem voor te stellen aan dit interessante werk de titel te geven: „Posthumus Pierlala. Een vergelijkende studie van de dodenakkers bezocht door Willem de Heiden".

Knekelheuvel

Willem dan verwaardigde zich ons te vergezellen naar Bunhill Field Cemetery, gelegen in de hoek, gevormd door Old Street en City Road. Bunhill is een verbastering van Bone Hill, en de plek dankt zijn naam aan een schurkenstreek van een van de Hertogen van Somerset, de Lord Protector, wiens adellijk hoofd in 1517 van diens adellijke nek werd verwijderd door de vaardige beul van de Tower. Deze Duke of Somerset besloot namelijk een paleis te bouwen in The Strand, Somerset House, dat vandaag een nationaal archief is waar u voor de som van een schelling kennis kunt nemen van vrijwel alle testamenten nagelaten door Engelsen, zelfs dat van William Shakespeare. Voor het bouwen van zijn paleis, dat hij nooit voltooid zou zien, kaapte de Hertog van Somerset een grote hoeveelheid zandsteen van de kloostergangen van de oude St. Paul's kathedraal. En bij de sloping van het kloosterpand en de gangen kwamen duizenden graven open te liggen. Men vervoerde daarop karrevrachten beenderen uit de geschonden graven naar wat sedert dien Knekelheuvel heeft geheten, het huidige Bunhill Fields. Later werd Bunhill Fields een begraafplaats voor Nonconformistische protestanten. Zodra wij Willem vertelden dat twee van zijn meest beminde Engelse schrijvers hier begraven lagen, reageerde hij op de verwachte wijze. Hij begon te hijgen als een bejaarde locomotief en in zijn ogen verscheen de gloed die men waar kan nemen in poesenogen als zij vis ruiken en peinzen over tong, al dan niet à la bonne femme. Wij konden niet beter doen dan Willem te vergezellen, ook al was de morgen van de winter, en van de wind en van de kou, en ook al zijn wij niet zerkenziek zoals onze vriend.

Willem was een beetje teleurgesteld toen hij het grafmonument van John Bunyan zag. Want ofschoon John Bunyan stierf in 1688, werd het monument eerst op het graf geplaatst door bewonderaars in het jaar 1862. „Willem," zeiden wij, terwijl hij staarde naar het monument, „het is haast niet te geloven, maar wij zijn drie jaren lang lid geweest van de Allied Circle in Green Street en onder onze medeleden bevond zich een nazaat van John Bunyan, eveneens John Bunyan geheten." „Ekster," zei Willem. „Hij is tandarts," vervolgden wij peinzend. „Hou je mond", snauwde Willem die bang was dat wij zijn zerkenstemming zouden bederven. Desondanks konden wij begrijpen dat Willem getroffen was bij het zien van de liggende beeltenis van de man die behoort tot Engelands grootste prozaschrijvers. En wij, die ons moeilijk laten ontroeren door Willem, waren diep getroffen toen hij de schoonste regel citeerde uit Pilgrim's Progress, de triomfantelijke klaroenstoot waarmee Bunyan de dood aankondigt van Christian, de Pelgrim door „de wildernis van de wereld", door het Moeras van de Wanhoop en het Dal der Vernedering en over de Bergen van Welbehagen: „So he passed over, and all the trumpets sounded for him on the other side." Op de heidense lippen van Willem klonken deze woorden schoner dan ooit. En uit dankbaarheid lieten wij Willem de obelisk zien, opgericht ter nagedachtenis van de eveneens op Bunhill begraven spion, journalist en schrijver Daniel Defoe. Want Willem is van mening dat een net mens gedurende zijn leven herhaaldelijk Robinson Crusoë behoort te herlezen, en hij was diep gesticht door onze mededeling dat gelden voor de herdenkingsobelisk bijeen waren gebracht door jeugdige bewonderaars van de schrijver van Robinson Crusoë. „Roem!" zei Willem luid en de klank als een gong aan de ingang van een pantheon en de r rolde als de bal langs een kegelbaan.

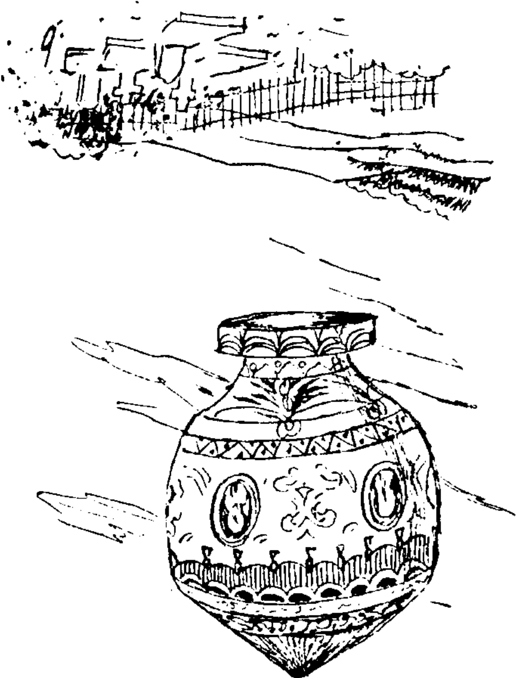
Lippenleven

En toen wij Willem ook nog de graven toonden van Susannah Wesley, de moeder van de vaders van het Methodisme, van de dichter, zonderling en profeet William Blake, en op het belendende Quakerkerkhof, het graf van Charles Fox, oprichter van de Quakersecte of Society of Friends, van alle mensen op aarde de meest minzamen, was de dag voor Willem goed, ook al woei de winterse wind kil langs zijn onderkinnen, en begon hij zoals gewoonlijk na het bezoeken van een dodenakker te filosoferen over de vergankelijkheid van het aardse en de bestendigheid van de rrroem. En toen hij, evenals altijd, sprak over het voortleven op mensenlippen", zeiden wij, evenals altijd, dat wij dit ideaal van Willem toch maar verschrikkelijk onhygiënisch bleven vinden en gewaagden van lippenstiften, en valse gebitten en nicotine. Hetgeen Willem ons, evenals altijd, ten zeerste kwalijk nam.

„Wat is roem?" vroegen wij smalend en wezen Willem op een open terrein gelegen aan de andere kant van Bunhill Fields. „Dat is Artillery Field," vervolgden wij, „en wij zouden durven wedden, Willem, dat je die naam niets zegt. En toch heeft een man zich eens roem verworven op Artillery Ground. En iedereen is zijn naam vergeten. Het was van die plek, Willem, dat Lunardi opsteeg in 1784 in de eerste ballon die zich ooit verhief in Engelse luchten." Maar Willem haalde minachtend de schouders op. Er was rrrroem en roem, zei hij, en verklaarde dat de rrrroem die hij voor zichzelf begeerde — hier onderbraken wij hem met een geluid dat wij probeerden te vermommen als een hevige hoestbui — van geheel andere en superieure aard was en dat daar geen ballonnen bij te pas kwamen.

Wij verlieten het kerkhof en wandelden door Bunhill Row en merkten op dat Milton in deze straat had gewoond, dat hij er zijn „Paradise Lost" voltooid had en dat hij er tenslotte gestorven was. „Rrrroem!" zei Willem, en een passerende typiste stapte ontsteld van het trottoir en een gele straathond begon vertwijfeld te blaffen.

En toen kwam het ogenblik waarop wij, zoals wij vrijwel altijd doen als wij het voorrecht genieten Willem te mogen vergezellen, natuurlijk een misstap begingen. Al wandelende waren wij terecht gekomen in Old Street, en eensklaps wees Willem op de toren van een kerk, die in deze straat is gelegen. „Wat een zonderlinge toren," zei Willem. „Inderdaad," antwoordden wij enigszins uit de hoogte, „dat is de toren van Lousy St. Luke's". Het Engelse woord „lousy" heeft een geheel andere betekenis dan het woord „luizig" dat in ons vaderland enige jaren geleden in de mode was. De oorspronkelijke betekenis van het Engelse woord is vanzelfsprekend „luisachtig", d.w.z. de onaangename hoedanigheden vertonend welke geacht worden eigen te zijn aan een luis. En nog heden wordt het ietwat onbeschaafde woord nog gebruikt in de zin van „min, vuil, beroerd, minderwaardig". En Willem was dan ook, zoals wij gehoopt en verwacht hadden, ten zeerste verbaasd over het feit, dat men een kerk, toegewijd aan de heilige evangelist Lukas, „Lousy

de eerste ballon, die zich ooit verhief

St. Luke's" noemde. „Waarom Lousy?" vroeg Willem verbaasd en geïnteresseerd. Wij antwoordden: „Willem, deze kerk bezit niet slechts de merkwaardigheid dat zij een obeliskvormige toren bezit welke dateert uit de eerste helft van de 18de eeuw, maar ook dat ze een ongewoon interessante windwijzer heeft." „Richt je blikken hemelwaarts, Willem de Heiden," zeiden wij. Willem richtte zijn heidense blik naar de torenspits. „Ik zie niets bijzonders," zei hij. Wij stelden voor dat Willem opnieuw omhoog zou kijken, doch van dichter bij de kerk. Willem wiens nieuwsgierigheid was gewekt volgde onze raad op. Enige ogenblikken later zei hij: „Boven op de windwijzer is een of ander beest aangebracht, maar ik kan niet zien wat." „Je moest je schamen, Willem," zeiden wij. „Je had het koperen beest onmiddellijk moeten herkennen. Zie je niet dat het een luis is van metaal?" „Waarachtig!" antwoordde Willem, „je hebt gelijk. Het is een luis!" „En daarom," vervolgden wij, „heet deze kerk in de volksmond Lousy St. Luke's." „Maar waarom een luis?" vroeg Willem verbaasd. „Dat," zo antwoordden wij, „hebben zich vele generaties van Londenaren afgevraagd, en wij zouden je boeiend kunnen onderhouden over de vele verklaringen die men in de loop der jaren verzonnen heeft voor de aanwezigheid van de koperen beeltenis van een luis op een kerkelijke windwijzer." „Het grappigste is," vervolgden wij nadat wij Willem enkele ogenblikken de gelegenheid hadden gelaten om eerbiedig naar de luis te staren, „dat het geen luis is." „Wat zeg je me nu?" zei Willem verontwaardigd. „Dacht jij dat ik een luis niet onmiddellijk zou kunnen herkennen." Wij haastten ons hem te verzekeren dat wij van zijn deskundigheid op dit gebied een hoge dunk hadden en dat wij altijd het eerst aan hem dachten als wij over luizen peinsden. „Maar Willem," zeiden wij, „jij bent niet de enige luizenkundige op dit ondermaanse. Ook de bevolking van Oost-Londen placht zeer luizenkundig te zijn en beging desondanks dezelfde vergissing. Maar het is echt geen luis. Het lijkt alleen maar zo. Want toen ze onlangs de windwijzer met de hem bewonende luis naar beneden haalden om bomschade te herstellen aan de torenspits, was het onmiddellijk duidelijk dat wat vanaf de begane grond een zo treffende gelijkenis vertoonde met een luis, in werkelijkheid 'n koperen draak was." „Ekster," zei Willem verontwaardigd en vervolgde, toetredend op een herberg die wij inmiddels bereikt hadden: „Ik ga een groot glas port drinken", op een toon alsof eenieder die veroordeeld was met ons door Londen te wandelen een meer dan normale behoefte had aan een hartversterking. Wij volgden hem vreugdevol op de voet, want wij verwachtten, terecht naar spoedig bleek, dat de port, evenals de draak op de windwijzer, „lousy" zou zijn.

Staan mijmeren op de kerkhoven veler landen.

Berlijn. — Naar aanleiding van berichten, dat dr. Schweitzer deel zal nemen aan de organisatie van het wereldjeugdfestival voor vrede en vriendschap, dat in Augustus in Warschau zal worden gehouden, heeft dr. Schweitzer bekendgemaakt, dat hij aanvankelijk de uitnodiging voor het erelidmaatschap voor het Duitse festivalcomite had aanvaard, doch dat hij zich teruggetrokken heeft toen bleek, dat heth ier een organisatie met een speciaal politiek karakter betrof, aldus meldt AFP uit Brazzaville.

Washington. — De Amerikaanse luchtmacht laat op alle bases voor straaljagers veiligheidsbarrières aanleggen aan het einde van de landingsbanen. Deze barrières, die ook reeds op vliegdekschepen gebruikt worden, bestaan uit nylon kabels, verbonden met zware kettingen, die het toestel moeten afremmen, als het over de landingsbaan heen dreigt te schieten.

Boekenvenster

Het land van Rembrandt

In de welbekende reeks Prisma-boeken, die Het Spectrum uitgeeft, verscheen als een soort jubileumuitgaaf Busken Huet's „Het land van Rembrandt". Het werk werd uitgegeven in twee delen, geïllustreerd. Is het wel nodig dit terecht befaamde cultuurhistorisch werk aan te bevelen nu het in deze gemakkelijk toegankelijke en uiterst billijke uitgaaf als het ware te geef wordt aangeboden? Zijn betekenis ontleent Het land van Rembrandt aan de wijze waarop Busken Huet zich tegenover zijn stof verhield. Hij zag allereerst de mens, en van de mens uit trachtte hij de geschiedenis en de cultuur in haar ontwikkeling te begrijpen. Vandaar het levend, levendig en modern karakter van dit werk. Dit nog afgezien van het feit dat Huet zulk een uitmuntend stylist was. Wat dit werk in zijn tijd bijzonder aantrekkelijk maakte, was het feit, dat Huet de zeventiende eeuw zag tegen een brede cultuurhistorische achtergrond: hij liet zich de mens uit Rembrandt's tijd — en onder die mens verstond hij bepaald niet alléén de kunstenaar of de cultureel sterk geëngageerde persoonlijkheid — ontwikkelen na vier eeuwen, door hem breedgeschilderde, Middeleeuwse beschavingsgeschiedenis. In kort bestek heeft de inleider van deze uitgaaf een en ander uitstekend uiteengezet.

G. K.

Zo zie ik Christus

Giovanni Papini. Zo zie ik Christus. Vert. 1954. Lannoo Tielt, Den Haag.

Een goede dertig jaar geleden verscheen de Nederlandse vertaling van Papini's „Storia di Christo" als „De Christus". Maarten van Nierop heeft deze vertaling herzien en publiceert nu bij Lannoo te Tielt het boek onder gewijzigde titel. De Storia di Christo is, zoals men weet, het bekeringsboek van Papini: de eerste bekeerling ervan was, zoals hij zelf zegt, de auteur zelf. Het werk geldt als een der beste van de Italiaanse schrijver. En inderdaad! Ook thans nog sleept het mee: er zit een ongewone vaart en hartstocht in het boek. Een zeldzaam originele geest legt hier in dratisch en pathetisch proza de indrukken en zienswijzen vast, die het evangelie in hem wekte. Met jeugdige exuberantie getuigt hier de vurige Italiaan voor de figuur van Christus die hij, na veel afdwalen en zwerven, als volwassen man ontdekte. Er staan prachtige lyrische bladzijden in het boek en zelden of nooit verzwakt het tot een soort stichtelijke-uren-lectuur. Ook deze heruitgave zal haar weg wel vinden.

J. v. H.

Cimpu veroordeeld

Kopenhagen. — Jon Cimpu, de chauffeur van de Roemeense legatie, die onlangs politiek asyl heeft gezocht in Denemarken, is vandaag veroordeeld tot 14 dagen hechtenis wegens diefstal van 6000 kronen uit de legatie. Cimpu pleitte onschuld en zeide het geld te hebben weggehaald „in de verwarring van het ogenblik" zonder opzet tot stelen. Hij zeide het geld aan de politie te hebben overgedragen, toen hij asyl zocht. Zijn veroordeling zal geen invloed hebben op de vraag, of aan Cimpu politiek asyl zal worden verleend.

Nantsji geëvacueerd

Taipeh. — De evacuatie van het eiland Nantsji, de Noordelijkste voorpost der nationalisten, is in alle geheimhouding geschied, omdat men de veiligheid der troepen, die naar Formosa moesten worden gebracht, niet in gevaar wilde brengen, aldus verklaarde een nationalistische woordvoerder vanmorgen. Het prijsgeven van Nantsji, aldus deze zegsman, zal niet van invloed zijn op de verdediging van Formosa.

In doorgaans betrouwbare nationalistische kringen meent men te weten, dat het garnizoen op Nantsji 3 tot 4 duizend man bedroeg.

— Volgens officiële statistieken had Argentinië eind Januari 1955 in totaal 18.919.123 inwoners. Hiervan woonden 3.554.906 personen in de hoofdstad. Gedurende 1954 is het aantal inwoners van Argentinië met 357.000 personen gestegen.

— Vier mannen, gewapend met halfautomatisch geweren, hebben dezer dagen nabij Gallico in Zuid-Italië de directeur van de plaatselijke bank aangehouden en beroofd. De buit bedroeg 2.500.000 lire.

— In Santiago del Estero, Argentinië, is dezer dagen mevrouw Gentil Diaz op de leeftijd van 120 jaar overleden.

De Italiaanse voorjaarsmo

Vrouwelijk, vol kleur en joyeus

De Italiaanse mode is voor dit voorjaar heel wat joyeuzer dan de Parijse, en al blijkt dat niet dadelijk uit de pakjes van deze foto, van Carosa, Florence, het vrouwelijk figuur wordt hoegenaamd geen geweld aangedaan. Zoals iemand terecht opmerkte: de levendige, fantasierijke mode van de Italiaanse ontwerpers is er om de vrouw, en de vrouw is er niet om de mode!

De Italiaanse mode is nog jong, maar vanaf het moment van haar optreden naar buiten, twee jaar geleden, heeft zij de harten veroverd, en steeds meer inkopers uit Europa, Australië en de Verenigde Staten trekken sindsdien regelmatig naar Rome en Florence om hun keuze te maken. Waarbij ook de prijs een rol speelt want die ligt aanmerkelijk lager dan bij de Franse haute couture. Bovendien is het een faciliteit dat de handel tegelijkertijd couture en confectie wordt voortgezet, wat in de overige modecentra niet gebeurt. In Parijs bijvoorbeeld, waar de top-confectie sinds kort prestaties levert, die de aandacht trekken, gaan de shows der confectie-fabrikanten enige weken aan de shows der couturiers vooraf. En slechts aarzelend is men nu begonnen om de gezamenlijke vervaardigers van de „prêt à porter" (dat klinkt de individualistische Fransman beter in de oren dan „confectie") hun modellen te laten tonen in de week voorafgaand aan de couture shows der grote huizen. In Londen liggen er drie maanden tussen het tonen der confectie en couture voor hetzelfde seizoen.

De toeloop naar Italië is ditmaal zeer groot geweest, waarbij inkopers en pers hun tijd hebben verdeeld tussen Rome en Florence, dat de Italiaanse hoofdstad naar de kroon steekt. De fantasie en kleurenrijkdom der Italiaanse voorjaarsmode is onovertroffen en de stoffen zijn prachtig. Er zijn voor deze zomer imprimé's met Byzantijnse motieven of motieven ontleend aan oude Italiaanse daktegels.

Grote belangstelling toonden de aanwezigen vanzelfsprekend voor de modellen der (drie) gezusters Fontana in Rome, die tot de eerste ontwerpsters behoren en die een aantal japonnen hebben gemaakt voor prinses Maria Pia van Italië, die kort geleden met Umberto is gehuwd. De toonaangevende kleur in de Romeinse collecties is voor dez zomer het paars van de violettes de parme. Een kleur die men in Parijs wel zag in combinatie met zachtgeel.

Prof. van Dam's bezoek aa Venezuela was zeer geslaag

„Mensaje" van Utrechtse Rector Magnificus

Caracas. — Van 14 tot 21 Februari heeft Caracas bezoek gehad uit Nederland. Prof. dr C.F.A. van Dam, directeur van het Spaans-Portugees en Ibero-Amerikaans Instituut aan de Rijksuniversiteit te Utrecht, heeft, zoals bekend, vergezeld van zijn echtgenote, een week lang in deze stad veroefd als gast van de Venezolaanse regering. Het optreden van de bekende Nederlandse hispanist heeft hier allerwege een uitstekende indruk gemaakt. Nadat, dank zij de goede zorgen van de afdeling culturele zaken van Hr Ms ambassade der Nederlanden te Caracas al enige weken van te voren de aandacht gevestigd was op dit bezoek, is Nederland acht dagen achtereen dagelijks in het nieuws geweest, herhaaldelijk zelfs op de frontpagina van de grote bladen "El Universal", "El Nacional" en "La Religión".

Prof. Van Dam heeft dan ook deze dagen hier niet stil gezeten. In de Universidad Central de Venezuela, en in een der zalen van de nieuwe en moderne Ciudad Universitaria hield hij een voordracht met lichtbeelden over „El Retrato de la escuela holandesa desde la Edad Media hasta Rembrandt", bij welke gelegenheid namens de rector magnificus van de Rijksuniversiteit te Utrecht, prof dr H. W. Julius, een „mensaje" werd voorgelezen, gericht tot de rector van de Venezolaanse universiteit.

Na afloop bood de spreker aan de rector als herinnering een reproductie van een ets van Rembrandt aan. Ook voor de Academia Venezolana de la Lengua trad de Utrechtse hoogleraar op, met een rede over „Indicativo y subjuntivo".

Voorts was er een bespreking op het Ministerio de Educación met vooraanstaande figuren in het culturele leven hier te landen over een nauwe samenwerking tussen Nederland en Venezuela op cultureel gebied, uitwisseling van boeken en tentoonstellingen daarvan, optreden van Venezolaanse geleerden in Nederland, eventueel een tentoonstelling van Nederlandse meesters in Venezuela e.d. Ook in een persconferentie en een radio-voordracht heeft prof. Van Dam de aandacht gevraagd voor Nederland, terwijl de Nederlandse ambassadeur, mr J. C. van Beusekom en mevrouw Van Beusekom ter ere van het echtpaar Van Dam een receptie hielden, die druk bezocht werd door alles wat in dit land maar met culturele zaken te maken heeft.

Het verblijf in Caracas werd gesloten met een voordracht van prof Van Dam voor de Nederlandse gemeenschap alhier, getiteld „Op de Drempel van Spaans Amerika".

Dit bezoek uit Nederland, dat sterk de aandacht getroffen heeft van het Venezolaanse publiek, wordt als zeer geslaagd beschouwd. Allerwegen word de hoop uitgesproken, dat dit eerste contact zal worden bestendigd.

Prof. Van Dam vervolgde zijn reis op 21 Februari naar Maracaibo.

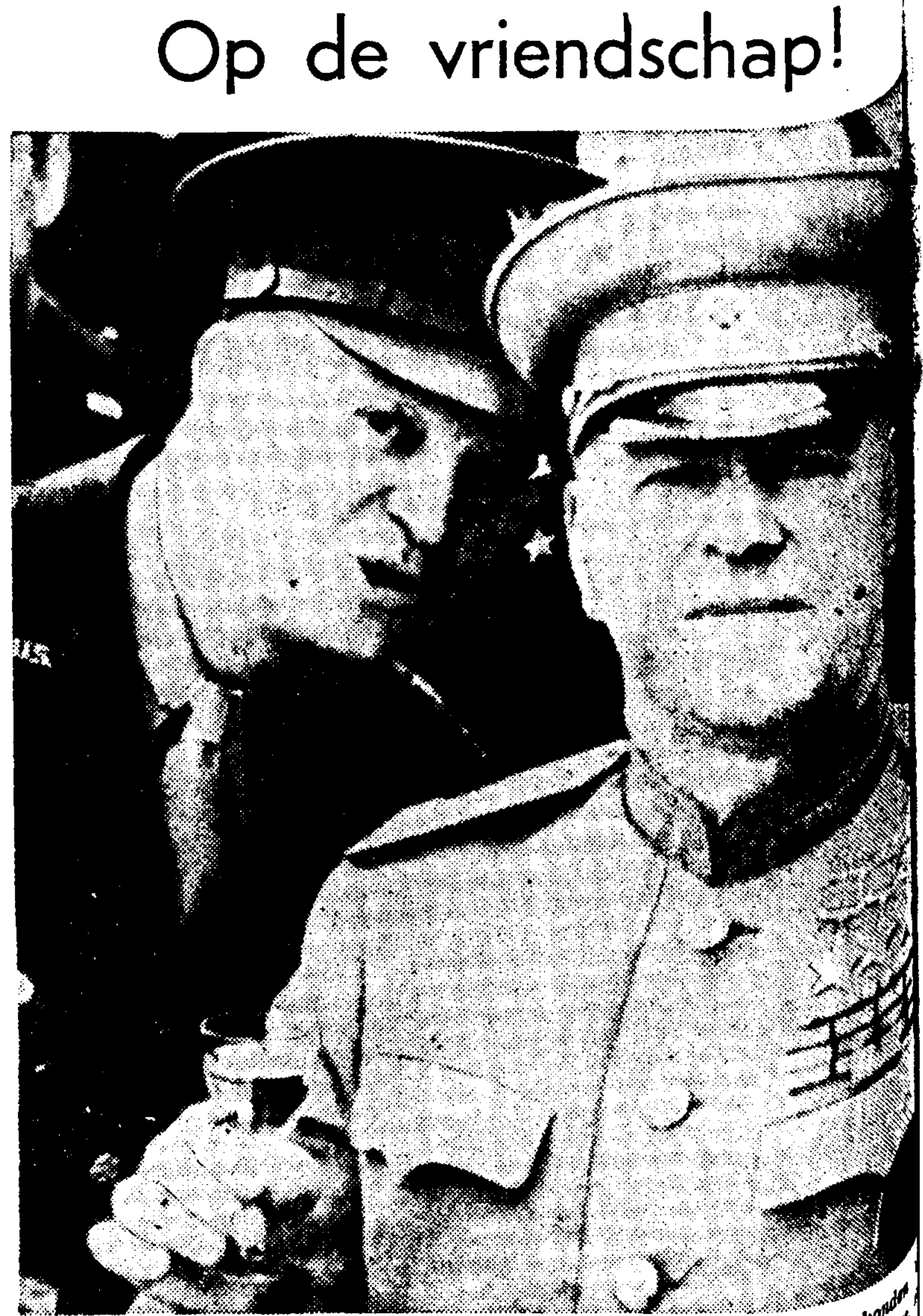
Parijs. — In gewoonlijk betrouwbare kringen werd dezer dagen verklaard dat het geallieerde opperbevel in Europa de Britse vice-admiraal G.K. Collett zal benoemen tot de nieuwe functie van plaatsvervangend onderbevelhebber.

Van een vrolijke kermis

Lorient (Frankrijk). — Het ging vrolijk toe op de kermis en bij de schiettent was het een geknal, dat een lieve lust was. Plotseling hoorde men een doordringende gil en de ... jarige mademoiselle Bertaux, die de zaken in de schiettent waarnam, ... neer en gaf even later de geest. ... bleek, dat een van haar klanten ... ongeluk op haar geschoten had ... schot trof zo ongelukkig, dat het ... geraakt werd. Hoe dat met een ... misgeweer nu mogelijk was, wordt der onderzocht.

— Het Amerikaanse Huis van Afgevaardigen heeft bij stemming goedkeuring gehecht aan een salarisverhoging voor Congresleden ... 15.000 tot 25.000 dollar per jaar.

Op de vriendschap!

Inderdaad, generaal Eisenhower en maarschalk Zjoekov konden goed met elkaar vinden. Zjoekov, toen aanvoerder van de Russische legers, ... Berlijn binnentrokken, nú Russisch minister van Defensie, en generaal Eisenhower, toen hoofd van de geallieerde strijdkrachten in Europa, ... bevochten, nú president van de Verenigde Staten, ontmoetten elkaar ... furt, om een „overwinningstoost" uit te brengen op de beëindiging ... vijandelijkheden tussen Duitsland en de Geallieerden. Laten we ... president Eisenhower en minister Zjoekov even goede ... blijken te zijn.

LEES DE AMIGOE

DE ENGEL VAN SAN FRANCISCO

door CLARENCE B. KELLAND

(vert. uit het Amerikaans door H. DE GRAAFF)

50

Gehoorzaam stonden ze van tafel op en begaven zich door de vestibule naar buiten. De gemakkelijke stoelen in de vestibule waren merendeels bezet door gasten, die zaten te roken, te praten, of de krant te lezen. Eensklaps pakte Anneke Juan bij zijn arm beet.

„Niet schielijk omkijken," fluisterde ze, „maar is dat niet John Slack, daar links, achter die krant?"

Juan liep een paar stappen door voordat hij een blik wierp in de door Anneke aangegeven richting. Hij schudde zijn hoofd. „Geen mens te zien daar. Je moet je vergist hebben."

Anneke bleef staan en keerde zich om. De stoel, waarin ze Philip Arnolds norse makker had menen te zien zitten, was leeg. Hij was ook nergens anders in de vestibule te zien.

„Ik weet zeker dat ik hem daarnet gezien heb," zei ze gejaagd. „Ik ben er zeker van dat hij me gadesloeg. Juan, die man bevalt me niet." Ze fronste haar voorhoofd. „Hij heeft zoiets onverzoenlijks over zich."

Ze kwamen op straat. Brownlee had reeds voor rijtuigen gezorgd, en door de drukte van het instappen had Juan geen gelegenheid meer om Anneke gerust te stellen. Het verwonderde hem dat ze enige angst had laten merken, want het was niets voor haar zich bloot te geven. Ze scheen toch ook, net als iedere vrouw, haar zwakke plekken te hebben. Het verschil tussen Anneke en andere vrouwen was, dat ze in de ogen van anderen uitsluitend wenste door te gaan voor een doortastend en onbeschroomd iemand.

Maar op het ogenblik, nu hij naast haar zat en naar haar aardig gezicht keek, wilde het hem voorkomen dat haar ge'aat eer uitdrukking gaf aan een bang voorgevoel dan aan persoonlijke angst. In het donker legde hij zijn hand op de hare. Ze trok haar vingers niet terug.

Toen ze op hun bestemming arriveerde bleken zij de enigen te zijn op het heuvelplateau. De maan kwam juist op, en het uitzicht was betoverend. Zij wandelden samen wat rond, maar daarna viel het uiteen in kleine groepjes. Hier wandelden er een paar, daar zaten er een paar op de grond. John Brownlee speelde op zijn gitaar oude Spaanse melodieën, terwijl hij er bij zong, waarna hij overging op populaire liedjes, die door de anderen werden meegezongen.

Rolf Hood was erg onder de indruk van het landschap, en liep dan hier, dan daar naar toe, voortdurend naar nieuwe vergezichten zoekend. Af en toe werden de gesprekken afgewisseld door perioden van stilte.

„Juan," zei Brownlee, „men zegt dat men mijnheer Janin aangezocht heeft om de diamantmijn te onderzoeken."

„Dat is ook het meest voor de hand liggend," vond Juan.

„Zou hij jou meenemen, denk je?"

„Ik hoop het,' zei Juan. „Dat zou weer eens iets nieuws zijn. Ik denk dat het zelfs voor mijnheer Janin iets nieuws zou zijn. Ik betwijfel of hij ooit zo'n soort mijn gezien heeft."

„Maar hoe kan hij er dan de waarde van beoordelen?" wierp Anneke tegen.

„Ja, maar een mijn is toch een mijn, nietwaar?" meende Conchita.

„Gelden dan voor alle mijnen dezelfde regels?" vroeg Anneke. „Is datgene wat de rijkdom van bij voorbeeld een zilvermijn bepaalt, ook van toepassing op een diamantmijn? Ik dacht dat ze die edelstenen trouwens in mierenhopen gevonden hadden."

Juan lachte. „Mijnheer Janin is wel in staat een rapport over een mierenhoop uit te brengen", zei hij. „Ik geloof niet dat je hoeft te twijfelen aan de betrouwbaarheid van een rapport dat door hem geschreven is. Of het nu over goud gaat, of zilver, of diamanten — of zelfs oesterbedden waar parels gevonden worden."

„Parels," zei Anneke levendig, „schijnen het enige soort edelstenen te zijn dat ze hier nog niet gevonden hebben. Is een parel eigenlijk wel een edelsteen?"

„Ik zou zeggen", antwoordde Juan, „dat een parel een fabrieksproduct is. Niemand weet hoeveel jaar de natuur nodig heeft om een diamant of een smaragd te produceren. Maar ze zeggen dat een flinke, hard werkende oester in betrekkelijke korte tijd een parel kan maken."

„Zou het niet geweldig zijn," merkte Amanda Stiffler op, „als we een leuke, kleine baai voor ons zelf hadden, en er een soort parelfabriek van maakten? We zouden bijvoorbeeld een heleboel prima oesters kunnen aannemen, die twaalf uren per dag aan parelsnoeren zouden werken. Wat zou je die beesten voor loon moeten geven?"

„Dat is een interessante vraag!" riep Juan uit. „Wat zou je een oester moeten geven om hem over te halen het vrije leven vaarwel te zeggen, en arbeider te worden in een parelfabriek?"

„Zijn er ook heren-oesters en dames-oesters?" vroeg Conchita.

„Daar heb je Conchita weer," zei John Brownlee. „Altijd op zoek naar romantiek."

„Ik hoop van niet," zei Anneke.

Er volgde een ogenblik van pijnlijke stilte, want in de zeventiger jaren konden dames zich zulke grapjes niet veroorloven. Toen lachte iedereen. Het was Anneke Villard, en voor haar golden geen regels.

„Waar is Rolf?" vroeg Anneke opeens, meer bij wijze van diplomatieke wending van het gesprek dan uit werkelijke nieuwsgierigheid.

„Ik dacht dat hij daarnet nog hier was," zei Conchita.

„Nee, hij loopt de halve avond al alleen rond. Die Engelsen! Lichaamsbeweging wil wat zeggen bij hen."

„Misschien kan hij niet tegen onze barbaarse conversatie," meende Brownlee.

„Zo is hij helemaal niet," kwam Anneke voor hem op. „Hij is anders dan wij maar hij is heel aardig. Hij doet totaal niet uit de hoogte en hij stelt overal belang in."

„Zou jij graag in Londen wonen, Mandy?" vroeg Conchita ondeugend.

Anneke was opgestaan en keek bezorgd rond over het plateau. Het was de avond. De maan werd verduisterd door wolken. „Ik zie hem nergens," zei ze, en haar stem verried ongerustheid.

Juan kwam naast haar staan, evenals de anderen. Hood was nergens te zien.

„Ik hoop dat hij niet aan het klauteren is gegaan," zei Amanda. „Hij is in de Alpen geweest, zie je."

(Wordt vervolgd)

R.C.A. met hakken over de sloot in finale tegen Dakota

Oranjestad. — De finale om de N.E.N. Statuut trophee tussen R.C.A. en Dakota is een verwoede strijd geworden Zaterdagavond, welke uiteindelijk R.C.A. de overwinning bracht met een eindstand van 3 tegen 2. Het is jammer, dat het spel in de tweede helft ontaardde. Scheidsrechter v.d. Kuip heeft het niet gemakkelijk gehad en moest diverse malen voor overtredingen fluiten. Daar het publiek rondom het veld en op de tribune als scheidsrechter op wilde treden, moest de politie ingrijpen en enkele personen verwijderen.

Toen om 20.30 uur scheidrechter v.d. Kuip voor de aftrap floot, stonden de eftallen als volgt opgesteld:

DAKOTA

Miersma
Wester Giel
Correa Maduro Tromp
Williams Adonis Adonis
Arrendell Steba

Brokke Gonzales
Jansen Harms Dirksz
Boye Helder Picus
Vrolijk Kelly
Lolli

R.C.A.

R.C.A. zette onmiddellijk in met een hoog tempo, doch Dakota liet zich niet onbetuigd, en gaf de tegenpartij geen kans haar spel te ontplooien. Bij een uittrap van Lolli, werd de bal direct geretourneerd en de doelman kon maar net stoppen. Tien minuten na de aanvang kreeg Harms de bal toegespeeld en waagde een schot, dat tegen de paal kwam en verder weggewerkt werd. Tal van gevaarlijke situaties deden zich voor beide doelen voor, tot na 5 minuten Jansen keeper Miersma het nakijken geeft en de stand op 1-0 bracht voor R.C.A. Dit doelpunt werd geboren uit een mooi samenspel en was onthoudbaar. Miersma verrichtte gedurende de gehele wedstrijd mooi werk en het was mede aan hem te danken, dat er niet meer doelpunten zijn gemaakt.

Tal van goede momenten deden zich voor, doch geen van beide partijen wist deze te benutten. Na 23 minuten spelen drong Arrendell op en wist de gelijkmaker te scoren. De laatste minuten werd praktisch op de R.C.A. helft gespeeld. In deze minuten werd nog een gevaarlijke corner genomen, welke tegen de lat geschoten werd en verder weggewerkt kon worden. De rust ging in met een gelijkspel 1-1.

Na de rust werd de strijd met onverminderde hevigheid voortgezet en RCA gaf nu veel beter spel te zien. Na enige minuten spelen gaf Jansen de bal door aan Helder, die op doel schoot. Met een keurige sprong plukte Miersma de bal uit de lucht, doch deze slipte uit zijn handen en werd corner. De corner werd door Gonzales genomen, Jacobs kreeg de bal te pakken en trapte in. Stand 2-1.

Wester viel, doch kon na enige minuten weer verder spelen. Na een kwartier kreeg Brokke de bal te pakken, passeerde verscheidene Dakotaspelers en zelfs de uitlopende Miersma, doch schoot tegen de lat.

Dakota drong nu op en door een [illegible] van R.C.A. kreeg Arrindell de kans om de bal onder tegen de [illegible] te trappen en de stand te brengen op 2-2. Na 35 minuten werd Maduro wegens een overtreding het veld uit gestuurd.

De spelers waren het schijnbaar niet eens met de beslissing van de scheidsrechter en wilden eveneens het veld verlaten. Er moesten heel wat woorden gebruikt worden voor het spel weer hervat kon worden, doch het bleef rumoerig. Herhaaldelijk moest gefloten worden voor overtredingen en op de tribune werd het spel zodanig meegespeeld, dat de politie enige mensen moest verwijderen. Slechts 3 minuten voor het einde werd het winnende doelpunt gescoord door Harms.

Het is jammer dat deze wedstrijd, welke zo goed werd begonnen op deze wijze moest eindigen, want beide partijen waren aan elkaar gewaagd. Een gelijkspel zou de krachtsverhouding beter hebben weergegeven. In ieder geval is R.C.A. weer kampioen en heeft recht op de trophee.

Agenda

De Veer Theater
Stranger on the Prowl
Rialto:
South of Caliente
Cinelandia:
Fighter Attack
Principal:
Taza, Son of Cochise
Aurora
Sabaka

APOTHEKEN
Oranjestad; Botica Oduber
San Nicolaas, Apotheek San Lucas

POSTSLUITING naar:
Bonaire: Maand. Woensd. 16.00 uur. Woensd, Vrijd. 9.00 uur Zaterd. 11.30 en 16.30 uur.
Bovenwinden: Woensd. 16.00 uur
Europa: Maand. Donderd. Zaterd. 16.00 uur, Vrijd. 9.00 uur.
Miami: Woensd. Vrijd. 16.00 uur Zaterdag 16.00 uur.
Suriname Dinsd. Zaterd. 16 00 uur.
Venezuela: Maand. 14.30, Dinsd. Donderdag en Zaterdag 15.00 uur

Voor verdere Arubaanse berichten: zie pag. 6.

Gaat Amerika invoer ruwe olie beperken?

Washington. — De bijzondere commissie voor de energie, die in Juli van het vorige jaar door president Eisenhower was ingesteld, heeft in een rapport aan de president aangevolen de invoer van ruwe olie en van residustookolie te beperken tot het gemiddelde van het afgelopen jaar of ongeveer 1.074.000 vaten per dag. De huidige invoer bedraagt 1,2 millioen vaten per dag.

De commissie stelt dat de binnenlandse brandstofsituatie door een aanzienlijk grotere invoer dan het afgelopen jaar zodanig beïnvloed zou worden dat het gevaar bestaat dat er een aanbodpositie komt van olie en olieproducten en dat de positie van de oliereserves, welke noodzakelijk zijn voor de nationale verdediging in gedrang komt.

Venezuela is de belangrijkste leverancies van olie aan de Verenigde Staten. Kleinere leveranciers zijn o.m. Mexico, Colombia en Ecuador.

Commandant Maj. G. J.B. Veenhuys, legt een krans op het graf van de in 1953 tijdens een ongeval omgekomen marinier 2e kl. Wilhelm de Lange.

Korte doch indrukwekkende plechtigheid bij het graf van marinier 2e kl. W. de Lange

Oranjestad. — Zaterdagochtend waren wij getuigen van een vriendschapsdaad, welke aan de nagedachtenis van een overledene werd bewezen. In Juli 1953 kwam de marinier 2e klasse, Willem de Lange, door een noodlottig ongeval in het kamp Savaneta om het leven. Ver van zijn geboortegrond werd hij begraven. Zijn vrienden hebben daarop geld bij elkaar gebracht en een grafsteen in Nederland besteld. Hr Ms Willem v.d. Zaan bracht deze steen op Aruba. De vorige week is men druk bezig geweest het graf in orde te maken en de steen te plaatsen.

Toen wij ons om kwart voor tien naar de Protestantse Begraafplaats begaven aan de Boerhaavestraat, was er reeds een detachement mariniers aanwezig onder commando van lt Frank. Ook dominee O. Veening was er reeds. Voor deze plechtigheid zal zich eveneens bij de aanwezigen aangesloten de hulpvlootaalmoezenier, de Z.E. pater Erkamp.

Het graf zag er keurig verzorgd uit in tegenstelling met de rest van de omgeving, want het gras groeide er welig.

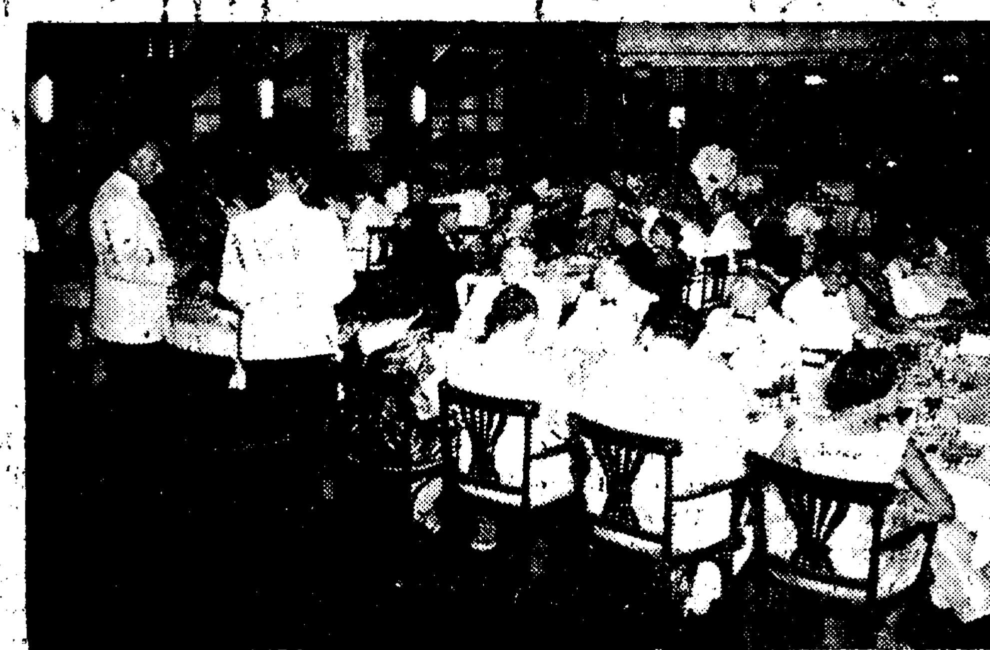
Precies op de afgesproken tijd. 10 uur, arriveerde de Commandant Mariniers, Maj. G. J. B. Veenhuys, op het kerkhof. Een kort bevel en de mannen stonden stram in de houding. Pijper en tamboer met omfloerste trom lieten nu een koraal horen en ds Veening las hierop voor uit 1 Corinthiërs 15 van 1 tot 22, waarvan vooral het laatste vers treffend was: Want gelijk zij allen in Adam sterven, alzo zullen zij ook in Christus allen levend gemaakt worden".

Majoor Veenhuys plaatste nu een krans op het graf namens Commandant officieren en manschappen van het Marinierskamp Savaneta. Een eresaluut en het Onze Vader werd door ds Veening voorgebeden. Met een koraal eindigde deze korte, doch indrukwekkende plechtigheid.

De Arubaanse Lionsclub viert uitbundig 8ste verjaardag

Kleine club ontplooide veel nuttige activiteiten

Oranjestad. — Zaterdagavond hebben de wanden van de Tivoli Club gedaverd van de hartelijke redevoeringen, welke aldaar gehouden werden ter gelegenheid van de achtste verjaardag van de Arubaanse Lionsclub. De club op Aruba is er een van de 11.300, verspreid over 63 landen, welke in totaal meer dan een half millioen leden tellen. De verrassing was de bevordering van Prins tot Koning.

De Lions Zaterdagavond in de Tivoli Club bijeen.

Niet minder dan 95% van het aantal leden met hun dames waren Zaterdagavond in de Tivoli Club aanwezig om de 8e verjaardag van de Aruba Lions Club te vieren, tijdens een gala-avond. De Gouverneur van het district „E", de heer Federico Hands en de leden van zijn kabinet, brachten in verband met deze verjaardag dit weekeinde een officieel bezoek aan Aruba, terwijl de 3e kabinetsvergadering gisteren op Aruba plaats vond. Er waren 21 Venezolaanse gasten, o.a. Santos Erminy Arrismendy vice-Gouverneur, Simon Ernesto Clavo idem, Elio Soto-v.d. Dijs idem, Ruben Segovia zonechairman, Pablo Espinal R. voorzitter club Valencia, Federico Ortega erelid van het kabinet. De Lions Club van Curaçao was vertegenwoordigd door de Lions Charlie Debrot en Theo Simoons, resp. voorzitter en secretaris. Voor de Internationale Organisatie was er de heer Michael Kuiperi als president Lions International. Tevens waren aanwezig de Moeder der Lions, mevr. Marie Arends en de Koningin mej. Vera Croes.

Onder de plaatselijke gasten merkten wij op Luitenant-kolonel E. Rincon Calcaño, Consul-Generaal van Venezuela. De Gezaghebber had laten weten, dat hij tot zijn spijt verhinderd was van de uitnodiging gebruik te maken.

Om kwart voor tien opende voorzitter Theo Hese de bijeenkomst en na de groet aan de vlaggen door het zingen van het Venezolaanse en Nederlandse volkslied, werden de gasten welkom geheten. Daar Lion Joe d'Aguiar wegens ziekte verhinderd was, kreeg Lion Cai Juliao de zeer moeilijke taak toegewezen de gasten te introduceren. De taak was des te moeilijker, daar deze Lion geheel onvoorbereid was en neemt men dit in aanmerking, dan heeft Lion Juliao zich er schitterend doorheen geslagen.

Na de introductie nam Gouverneur Federico Hands de leiding van de bijeenkomst over. Notulen en ingekomen stukken werden voorgelezen en Lion Juliao hield daarop een gloeiende feestrede, waarin hij hulde bracht aan José Walfenzao, initiatiefnemer en medeoprichter van de Arubaanse Lionsclub, mede met de heren Mario S. Arends, Samuel Berlinski, Joe d'Aguiar, Isaac de Cuba, Haim Gotfried en Thomas Pietersz. Spreker wees op het nut van Lions International, welke meer dan 11.300 clubs heeft in 63 landen met meer dan een half millioen leden.

De Club op Aruba telt slechts 39 leden, doch heeft zich verscheidene malen dienstig gemaakt ten behoeve van de Arubaanse Gemeenschap. Gouverneur Federico Hands wenste de Arubaanse Lions van harte geluk met de bereikte resultaten en sprak er zijn bewondering over uit, dat deze kleine club zovele activiteiten wist te ontplooien. Hij noemde de Arubaanse Lions waarachtige Lions, die hun taak ten volle begrepen.

Een bijzonder voorrecht was het voor de heren Caspar Laclé en Jacobo Laclé die avond tot Lion te worden geïnstalleerd. In een korte rede dankte Caspar Laclé, mede voor zijn collega, voor dit voorrecht en maakte de geestige opmerking, dat hij de vorige week rins Carnaval was en vanavond zich „Koning van het woud" mocht noemen. De drie vice-Gouverneurs voerden nog het woord, waarbij vooral de fluisterende woorden van Lion Arrismendy opvielen, die door een ongeval het gebruik van zijn stem moet missen. Een warm en hartelijk applaus was zijn beloning.

Het slot van de bijeenkomst stond weer onder leiding van ondervoorzitter Max Arends. Door bepaalde actie had dit ƒ 40.— voor het Charity Fund opgebracht.

De Gouverneur wees de betrokken Lions er op, dat de werkvergadering Zondagmorgen om half negen zou aanvangen en hij verzocht daarom de betrokkenen vroeg naar huis te gaan. Leeuwen bleken niet altijd gehoorzaam, want na het officiële gedeelte kwamen de benen van de danslustigen los en werd het wel vroeg, maar niet in de avond.

De organisatoren van deze avond mogen met trots terugzien op deze wel buitengewoon geslaagde avond. De verzorging van het prima diner was toevertrouwd aan de heer J. Hoen van Trocadero en dit heeft in niet geringe mate er toe bijgedragen de avond te doen slagen.

De heer Jan C. Laclé ontving Zondagmiddag de Lions bij zich huis en het is er buitengewoon gezellig geweest. Bij het vertrek van de gasten des avonds, heeft men de bijzondere attentie gehad een klein draaiorgel op de airport te plaatsen. Dat deze geste in de smaak gevallen is, laat zich gemakkelijk raden.

CURACAO

Rotary viering......

(Vervolg van pag. 1)

kreeg een zuurstofmasker, enkele scholen kregen waterkoelers en vele activiteiten meer, zoals het stimuleren van veilig verkeer, jeugdzorg enz., werden door spreker aangehaald als even zo vele bewijzen van dienstbaarheid aan de gemeenschap.

Ten aanzien van de laatste gift, een mobiele bioscoopwagen teneinde de districten culturele films te kunnen bieden, hoopte Sha Capriles, dat deze wagen aan zijn doel zou mogen beantwoorden.

Tenslotte bracht spr dank aan de Rotary Anns, die ook een werkzaam aandeel hebben gehad in hetgeen de Rotary nu geworden is.

Hij bedankte eenieder, die op een of andere wijze het Rotary-leven heeft mogelijk gemaakt, alsmede voor de sympathie ondervonden bij velen uit de gemeenschap, die de Rotary zo nauw aan het hart ligt.

Met Shakespeare's gezegde „I can no other answer make but thanks and thans and ever thanks" viel de spreker een langdurig applaus ten deel als hoorbare appreciatie van wat de Rotary ten nutte van het algemeen welzijn heeft gepresteerd.

Dank van de Landsregering

Minister President E. Jonckheer bracht de dank over van de Nederlandse Antillen voor hetgeen de Rotary heeft verricht voor de Antillen. Het is een bekend feit, aldus spr., dat de Rotary zich kenmerkt door zijn grote eenheid, die in andere verenigingen niet dikwijls wordt aangetroffen. Hierin zag spr. het bewijs, dat de onderlinge goede verstandhouding van de leden de drijfkracht is voor hetgeen de Rotary zich als ideaal heeft gesteld, nl. het dienen van de gemeenschap. En daarom juist is het werk van de Rotary verheven tot een veel hoger plan; immers geruggesteund door de internationale contacten met andere landen heeft de Rotary in niet onbelangrijke mate geholpen de Antillen bekend te maken en heen te betrekken in internationale economische en financiële sferen.

„Wij hebben daarvan onze vruchten kunnen plukken', aldus de minister-president, die namens de Landsregering de Rotary van harte dank zegde voor wat zij aan den Lande bewezen diensten heeft betoond. De Antillen kunnen en mogen trots zijn op het feit, dat zij in de International Rotary zijn vertegenwoordigd.

Minister-President Jonckheer sprak de hoop uit, dat de Rotary zich zou mogen blijven ontwikkelen en haar aandeel steeds zou mogen leveren in de verdere behartiging van de belangen van onze gemeenschap.

Een hartelijk applaus beloonde deze sympathieke woorden van de Minister-President. Hiermede was het officiële gedeelte tevens ten einde gekomen en was het de beurt aan het orkest Lirico Antillano om de danslustigen aangenaam te verpozen op de dansvloer.

Een verrassing was het optreden van enkele Rotarians, die een Curaçaose danza als floorslow ten beste gaven. In de dansgroep verleenden gracieuze medewerking de paren mevr. Smeets—Norman Chumaceiro, mevr. Elene v.d Kwast—dr Chr. Winkel, de heer en mevr. Hubert Muskus en mevr. Luckman—Ch. Gomes Casseres.

Een hartelijk applaus voor deze culturele manifestatie was de beloning. De première van de Rotary International's gouden jubileum-film viel bij de aanwezigen zeer in de smaak.

Rest ons nog te melden, dat een rijk verzorgde bar en een copieus samengesteld buffet de aantrekkelijke garnituur waren voor de aanwezigen, die op prettige wijze het feest van en voor de Rotarians hebben kunnen bijwonen.

Padvindsters vierden Powell dag

Willemstad. — Zaterdag herdachten de Curaçaose padvindsters met een geanimeerd kampvuur achter de S. Matheokerk de geboortedag van Lady en Lord Baden Powell. Zoals wij reeds eerder meldden werd het kampvuur eerst op de 26ste gehouden en niet zoals te doen gebruikelijk op de Baden Powelldag zelf. Vanwege de regen die vele jaren als onaangename spelbreker fungeerde werd besloten het kampvuur dit maal op het terrein van de Jeanne d'Arcgroep te S. Matheo te houden, zodat, mocht het gaan regenen, het programma binnenshuis kon worden voortgezet.

Tegen halfzeven werden mevr. Struycken en de heer en mevr. H. ter Meulen binnengeleid. Namens de Kath. Verkennerij zagen wij de heer T. Sprockel, namens de NPV de heer D. Fijnje, dr J. S. Zaneveld, Hoofdcommissaris van de NPV in Nederland woonde eveneens het kampvuur bij. De openingsceremonie werd verricht door enkele padvindsters van groep I, waarna alle padvindsters van Curaçao een houtkrul op het vuur wierpen om symbolisch tot uitdrukking te brengen hun lichtend deel aan de padvindersgedachte.

Nadat de vlammen hoog oplaaiden nam de G.C. Mevr. Wybrandus het woord en heette allen welkom. De padvindsters herhaalden hierna hun gegeven belofte. Mevr. Wybrandus stond vervolgens stil bij hetgeen in het afgelopen jaar is geschied en herinnerde aan het komende jubileum van het NPG.

Mevr. Alburg werd hierna geïnstalleerd als hoofdleidster van de Suffisantgroep, ook de onlangs benoemde gewestelijke commissie werd op deze avond geïnstalleerd.

De verschillende groepen brachten hierna zelf enige padvindsters-spelen voor het „kamplicht", waaronder enkele zeer geslaagde stukjes.

Commissaris Zaneveld wees de meisjes op hun gedane beloften. Hij besloot zijn toespraak met het gedicht van Rochard Kippling „East is east and west is west". Hij accentueerde dat het de vriendschap is, die de brug slaat. Het rijkelijk gevarieerd programma werd opgevuld met enkele kampvuur- en padvindersliederen.

Eilandgebied Curacao

Namens het Bestuurscollege zal op Donderdag 31 Maart 1955 des voormiddags om 11.15 uur op het kantoor van de Dienst van Openbare Werken op Parera in het openbaar worden aanbesteed:

Bestek No. 243:
HET BOUWEN VAN EEN 7-KLASSIGE UITBREIDING AAN DE R.K. MEISJESSCHOOL SAN MATEO EN HET MAKEN VAN ENKELE VOORZIENINGEN AAN DE ST. ELISABETH-SCHOOL, PIUSSCHOOL EN ST. ALOYSIUSSCHOOL.

De inschrijvingsbiljetten op genoemde datum uiterlijk 11.00 uur v.m. op het Bestuurskantoor, Bargestraat 63, te deponeren in een speciaal daarvoor bestemde bus.

Bestek en tekeningen zijn van 5 Maart 1955 af te verkrijgen ten Bestuurskantore tegen betaling van ƒ 15.— per stel.

Restitutie aan inschrijvers bij inlevering ten Bestuurskantore der ongeschonden stukken op de dag van aanbesteding ƒ 12.50 per stel.

Het Hoofd van de Dienst
van Openbare Werken,
H. DE KIEWIT.

Sithoc neemt de leiding in hoofdklasse honkbal

Three Horses kan voorsprong in eerste etappe niet behouden

Willemstad. — De honkbalclub Sithoc heeft in het afgelopen weekeinde weer van zich doen spreken. En hoe! Wel, in een bedroevend en donker begin, waarin zij het merendeel van haar 5 gemaakte fouten beging, wist zij toch haar zeer sterke tegenstander en tevens een van de grootste concurrenten voor het kampioenschap, nl. Three Horses een spaak in het wiel te steken en haar voorlopig wat koest te houden. Het spel stond overigens op een hoog peil, waarbij de buitenvelders aan beide kanten hun uiterste best deden en prachtig werk verrichtten. Vooral Eric Bonifacio en Marchena, respectievelijk van Three Horses en Sithoc. De winnende en nog steeds uitmuntende werper Stanley Oliviera heeft zijn mannen weer een stapje dichter bij de eindstreep gebracht, hoewel zijn tempo iets verminderde in de 5e inning, doch hierna heeft hij zich weer schitterend weten te herstellen. Daarentegen heeft Three Horses de hulp van drie werpers ingeroepen, waarvan alleen de laatste, met name Sentiago, naar behoren voldeed. Van de 11 gescoorde tegenpunten heeft hij er 4 voor zijn rekening genomen: 2 op zeer hoge slagballen in het buitenveld, waarvan de honkloper op het 3e honk gebruik maakte en de 2 andere door een foutieve opstelling en vangst van kortestop Roro Antionieta, die een toegeslagen grondbal tussen zijn benen liet glijden.

Al in de 1e inning trok Three Horses bijzonder goed van leer, toen zij twee keren wist te scoren op een honkslag van Eric en daarna zelf ook binnengeslagen werd door Cafenol Reite, die weer van de partij was, na een tijdje in Venezuela te hebben doorgebracht. Doch direct hierop had Sithoc het antwoord al klaar liggen en scoorde 1 punt op een honkslag van Da Costa Gomez, waarmede Dico Elmondalek veilig op het thuishonk belandde.

Van de vele wijdballen, die de beginnende werper van Three Horses, Lodewijk, weggaf wisten de Collegialen geen gebruik te maken om hun achterstand in te halen: 2—1 voor de „Paarden" van Maduro & Sons.

In de tweede etappe wisten de dorstige paarden met twee punten hun dorst te lessen op twee slechte worpen van kortestop Sulbaran en 1e honkman Atacho: 4—1.

Maar Sithoc had nu genoeg van al dit gedoe en haar slagmannen gingen zich nu ernstiger toeleggen op de toegeworpen ballen en Sithoc wist opeens met 8 punten naar boven te schieten.

Haar 1e punt kwam op een honkslag van Mourera, welke Oliviera gelegenheid gaf het vonnis te voltooien. Door het slechte opwerpen van Lodewijk wisten de Collegemannen hierna de 3 gevreesde hoeken te bezetten en nog wel met geen enkele uit. Hierop werd Lodewijk door de manager zelf, Rombley, vervangen. Deze vervanging bleek zeer noodlottige gevolgen te hebben gehad voor de Maduro-mannen. De slagmannen van Sithoc hadden nu de vrije hand, want bijna elke opworp van Rombley werd weer dapper met een krachtige slag in het veld teruggeslagen buiten het bereik der verdedigers. De loper op het 3e honk ging over het 4e honk heen op een slag van Marchena en een fout van Chu Faneyte. Hierna sloeg ook Elmondalek 2 lopers naar binnen met een tweehonkslag. Op een hoge slagbal, die tevens ook de 1e uit werd, werd er weer gescoord.

Het was alsof de „studenten"-slagmannen bezeten schenen te zijn en zeer gevaarlijk met slaghout omsprongen om hun puntenhonger zoveel mogelijk uit te buiten. Zij sloegen er maar op los en steeds raak ook. De steeds gevaarlijker wordende Sithocanen gaven aan Three Horses geen schijn van kans haar spel enigszins te ontplooien en de in het begin zo enthousiaste supporters van de Maduro-mannen zaten nu met de handen in het haar machteloos toe te kijken hoe hun favoriet ingemaakt werd.

Ondertussen sloeg ook Chaquito Martin raak voor het 6e punt.

Eindelijk had werper Rombley er zelf genoeg van en ruimde uit eigen beweging de werpplaat voor Sentiago, die ook niet kon verhinderen, dat het 7e punt geboren werd op een hoge slagbal. Mourera, die ook voor de tweede keer in dezelfde inning aan slag kwam, stelde Sulbaran in de gelegenheid het 8e punt het licht te doen zien.

Toen eindelijk — na bijna een half uur lange 2e inning — de 3e uit viel, stond Sithoc vrij veilig met 9—4 voor.

De drie volgende innings hadden een vlot verloop, waarbij er werkelijk aan beide kanten van prachtig spel te genieten viel, waaronder een uitstekend dubbelspel van Sithoc en een juweel van een opvangst van kortestop Roro van Three Horses. Ook werper Sentiago gaf uitstekend opwerpen te zien, vooral in de 5e inning, toen hij in grote moeilijkheden kwam te staan met alle honken bezet met slechts 1 uit. Doch hij kwam er zonder kleerscheuren af, waarvoor hij een hartelijk applaus in ontvangst kon nemen van vriend en vijand.

In de 6e inning wisten de Sithocanen weer 2 punten rijker te worden, toen een hard geslagen grondbal tussen de benen van kortestop Roro vloog, waarbij de bal tot achter de doelpalen terechtkwam, èn slagman èn honkloper wisten veilig binnen te komen: 11—4.

In de 7e inning werd er niet gescoord.

In de 8e kwam er enige opleving in de gelederen van Three Horses en het scheen alsof zij met enige tegenpunten zou reageren. Met 1 tegenpunt v... kleinde zij haar achterstand en er zouden nog meer volgen, indien Sithoc niet met een prachtige safe in de vorm van een dubbelspel er een eind h... gemaakt.

In de resterende 9e inning werd er niet meer gescoord en zo kwam er weer een einde aan een vrij goede wedstrijd met een 11—5 overwinning voor de Collegemannen.

Eindstand

Sithoc: 11 honkslagen, 5 fouten en 11 punten; winnende werper Stanley Oliviera.

Three Horses: 6 honkslagen, 2 fouten en 5 punten; verliezende werper Lodewijk.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Three Horses	2	2	0	0	0	0	0	1	0
Sithoc	1	8	0	0	0	2	0	0	

Met deze wedstrijd heeft Sithoc als eerste haar 1e ronde afgesloten en staat nu aan de spits met 3 gespeelde wedstrijden, 2 gewonnen en 1 verloren. Het wachten voor de verdere afwikkeling van het programma is thans op Lucky Strike, dat nu pas het bericht ontving, dat haar sterspeler Gil Bonet ... komst uit Mexico van haar twee topspelers afwacht.

De stand in de hoofdklasse is thans als volgt:

	gesp.	gew.	verl.
Sithoc	3	2	1
Three Horses	2	1	1
Quisqueya	2	1	1
Lucky Strike	1	0	1

Waterpolo op Rust en Burgh

Curacaos team wint met hoge ogen

Willemstad. — Het was voor de vele polo-enthousiasten Zondagmorgen een lust om naar het Curaçaose team te kijken. De jongens kwamen uit tegen de sterkste combinatie, die „de Rest" op kan brengen, met o.a. Piet Smits en Siem v.d. Ende als steunpilaren, versterkt met de reserves van de Mexicogangers.

In een hoog tempo werd begonnen en Anton Becker, die vooral in de eerste helft zeer goed op dreef was, scoorde binnen korte tijd 3 zeer fraaie doelpunten: 3—0. Knieriem kon tweemaal, waaronder 1 strafschop de roos vinden (5—0), voordat de rest door Venekatte en een strafworp van Oelrich terug kan slaan (5—2). Met deze stand kwam de rust.

Na de rust werd er zeer stevig gespeeld, maar scheidsrechter Kramer kon de touwtjes goed in handen houden. Vele spelers moesten echter voor straf het water enige tijd verlaten. Toon v. Werkhoven kon de achterstand van „de Rest" met een strafworp tot 5—3 verkleinen, maar van brachten Bart Visser en Frans Knieriem (2x) de stand op 8—3.

Venekatte was nog altijd goed voor een doelpunt: 8—4. Nu was het echter „de Rest" gedaan. Het Curaçaose team drong op, de achterhoede zette goede aanvallen op en door Nieuwenhoff, die vooral in de achterhoede uitblonk, Knieriem (2x) en Hofland, werd de stand 12—4.

Onder de aanwezigen zagen wij o.a. de heer Mordi Maduro, die de verrichtingen van de jongens eens kwam gadeslaan.

Hierna kwam het team van de Bigbury Bay te water tegen een Asientojeugdteam, versterkt met Spaan en Smits. In een goede wedstrijd gingen onze Engelse vrienden met 5—1 ten onder.

Bemanning „Bigbury Bay" van heel wat sporten thuis

Willemstad. — Wij hebben al veel oorlogsschepen van buitenlandse mogendheden in onze haven gehad, maar we geloven niet, dat er ooit een schip met zulk een sportieve bemanning ons eiland bezocht.

Uit de nog geen 150 koppen tellende bemanning van het Engelse fregat „Bigbury Bay" konden ze een zeer sterke hockey-team vormen, dat Zaterdagmiddag met 3—1 van een sterke Asiento-combinatie won.

Zondagmorgen was er op het Asiento-terrein een cricketwedstrijd van Asiento tegen een „City-Eleven" (een team van de Bigbury Bay, versterkt met enige Asiento-spelers), welke door Asiento met het nippertje door Asiento gewonnen werd.

Om 11 uur was er een waterpolowedstrijd tegen een Asiento-jeugdteam, welke door de Bigbury met 5—1 verloren werd.

Zondagmiddag traden ze weer aan in een hockeywedstrijd tegen de C.H.C. 1, waarvan op zeer eervolle wijze met 2—1 verloren werd.

De bemanning was erg enthousiast over het sportieve onthaal en heeft op Curaçao een onvergetelijk sport-weekend gehad.

Los Tigres winnen op het nippertje van Dep. Venezuela

Als voorwedstrijd werd in de Overgangsklasse gespeeld de niet onaardige wedstrijd tussen Los Tigres en Deportivo Venezuela.

De strijd ging vrijwel gelijk op, waarbij er verbeten om de punten gestreden werd. Slagman Dorsett van de „Tijgers" — nog steeds de schrik van iedere werper — was als steeds weer in de beste vorm. Hij was tevens de beste slagman van het veld met zijn twee thuisslagen.

Tot in de 9e inning stonden de partijen op gelijke voet (7—7) en dies moest er nog een 10e extra inning bij te pas komen om de balans dan eindelijk in het voordeel der Kintjan-bewoners te doen omslaan (8—7).

De schrale, doch niettemin zeer verdiende overwinning heeft af en toe voor Los Tigres aan een zijden draadje gehangen, waarbij er ettelijke pijnlijke momenten werden doorstaan door de Vredenbergers. Zelfs moesten er van 3 werpers gebruik worden gemaakt, waarvan de laatste, Ricardo, verreweg de beste was. Hij wist de honkslagen zo laag mogelijk te houden. Hem werden slechts 2 „onhoudbare" toegebracht.

Onze buurman, een echte Los Tigres-aanhanger, merkte zeer laconisch op, dat in de wedstrijd van de grotere broers, Sithoc alleen in de 2e inning meer fouten beging dan zijn club in de gehele voorwedstrijd tezamen.

Eindstand

Los Tigres: 6 honkslagen, 2 fouten en 8 punten. Winnende werper Ricardo.

Deportivo Venezuela: 9 honkslagen, 5 fouten en 7 punten; verliezende werper: Henriquez.

Vesta — Friendship knock out

Willemstad. — „Vesta" gaat een Friendship Knockout houden op 6, 13 en 20 Maart a.s.. Het programma luidt als volgt:

6 Maart

9 — 10 uur: Vesta — Estudiantes (W. „A" — V „Z"); 10.10 — 11.10 uur: Asca — El. Brothers „A"; 11.20 — 12.20 uur: Excelsior — Millionarios „B"; 12.30 — 1.30 uur: Car. Boys — Atl. L. Brion „C"; 1.40 — 2.40 uur Verliezer „Z" — Veendam (win. „C"); 2.50 — 3.50 uur: River Side — St Joris „D"; 4.00 — 5.00 uur: Jong Curaçao — Jong Colombia (W.„B" — V„Y").

13 Maart

9.00 — 10.00 uur; S.O.A. — Dep. Curaçao „E"; 10.10 — 11.10 uur: Winnaar „A" — Winnaar „B" „F"; 11.20 — 12.50 uur: Winnaar „C" (A-klasse) — Verliezer „Y" (Sem. fin. win. „D"); 1.00 — 2.30 uur: Winnaar „C" — (B-kl.) — Winnaar „D" (Sem. fin. win. „G"); 2.40 — 4.10 uur: Winnaar „E" (B-kl.) — Winnaar „F" (sem. fin. win. „H"); 4.20 — 5.40 uur: Winnaar „A" — (A-kl.) — Winnaar „M" (sem. fin. win. „E").

20 Maart: Finale

2.30 — 4.00 uur: Winnaar „G" (B-kl.) — Winnaar „H"; 4.15 — 5.45 uur: Winnaar „D" (A-kl.) — Winnaar „E". 6.00 uur: Prijs-uitreiking.

Er zijn 4 bekers beschikbaar gesteld voor de finalisten van de A en B groep. Ook krijgt iedere deelnemer een souvenir aangeboden en wel van Old Colony. Alle wedstrijden vinden plaats op het Vesta-terrein te Santa Maria.

Junioren Sportdag CSC-van Engelen-Kwiek

CSC — VAN ENGELEN — KWIEK

Willemstad. — De uitslagen van de gisteren gehouden Junioren Sportdag, waaraan door leden van C.S.C., Club Van Engelen en Kwiek werd deelgenomen, luiden als volgt:

Basketball:

Meisjes: CSC — Kwiek 13-20; v. Engelen — Kwiek 14-16.

Jongens: CSC — Kwiek 6-32.

Voetbal:

Kwiek — CSC 10-0.

Tafeltennis:

A. Espinal, kampioen.

Dammen: R. Joubert.

Er was zeer veel belangstelling voor deze wedstrijden, die in een vlot tempo verliepen. Des avonds te 8 uur vond de prijsuitreiking plaats.

Druk Hockey-weekend op Asiento en Damacor

Willemstad. — Zaterdagmiddag was een team van de Engelse oorlogsbodem de „Bigbury Bay" te gast op het Asiento-veld. De Engelsen konden de sterke Asiento-combinatie met 3—1 verslaan, een zeer goede prestatie, die onder het genot van een koud biertje nog eens besproken werd.

Zondagmiddag was het weer druk op Damacor, er waren nl. twee wedstrijden. Als eerste werd gespeeld C.H.C. 1 — Marine. Het C.H.C.-team was sterk in de meerderheid en het goede samenspel van de ploeg viel op, terwijl het bij de Marine-ploeg niet altijd klopte. De stand 5—0 geeft de verhouding ook wel weer, maar we mogen niet vergeten, dat het Marine-team nog pas een officiële wedstrijd gespeeld heeft.

De doelpunten werden gemaakt door Esser (2x), Zeydel (2x) en B. Kasters.

Direct hierop werd door nagenoeg hetzelfde team van C.H.C. de strijd aangebonden tegen het sterke team van de Big Bury Bay. De vermoeidheid begon een woordje mee te spreken en had ook zijn invloed op het spelpeil. Er werd ruwer, doch wel fair gespeeld en het talrijke publiek kon van een goede wedstrijd genieten. Dank zij het goede keepen van de Engelse doelverdediger Prior, leden de Engelsen een kleine 2—1 nederlaag.

De doelpunten voor C.H.C. werden door resp. Esser en Zeydel gescoord.

Asiento slaat Luis Brion

Emmastad. — In een gistermiddag op het Asiento sportveld gespeelde voetbalwedstrijd tussen de elftallen van Asiento en Luis Brion, wist eerstgenoemde met 3—2 de wedstrijd te winnen.

Tankvloot Shell tankers breidt zich uit

Willemstad. — Zoals wij reeds eerder berichtten is op 14 December j.l. in 's-Gravenhage een nieuwe scheepvaartmaatschappij opgericht onder de naam „Shell Tankers N.V.". Deze maatschappij welke vanaf 1 Januari 1955 naar buiten optreedt voor alle Nederlandse tankschepen van de Koninklijke/Shell Groep kreeg als Directeur, de heer E.H. Larive.

Per 1 Januari 1955 had deze tankvloot een sterkte van 56 schepen met een totaal tonnage van 401.755 ton. In de komende twee jaren zal de vloot verder worden uitgebreid met 3 tankers van 13.000 ton. 12 tankers van 18.000 ton en 2 tankers van 31.000 ton. In 1957 zal de vlootsterkte 73 schepen bedragen met een totaal tonnage van 898.832 ton.

Recherche

Willemstad. — De Recherche behandelde gisteren een geval van diefstal. Hierbij werd de 21-jarige recidivist, de W. die ervan verdacht werd, f 210.- te hebben gestolen, aangehouden. Hij had nog f 208.— bij zich.....

A.S.S. deed aangifte van diefstal van een overjas uit zijn auto. De zaak is in onderzoek.

Aan de wacht verscheen C.V. die door een hond in de rechterpols was gebeten. De eigenaresse van de hond was bereid de geneeskundige verzorging te vergoeden. V. verklaarde dat hij de hond had willen aaien. ..

Mishandeling

Willemstad. — In de nacht van Zaterdag op Zondag werd assistentie gevraagd voor een geval van mishandeling. Bij aankomst van de recherche bleek dat de 29-jarige S.I. v.d. W.A. zijn moeder met de vuist in het gezicht had geslagen waardoor zij bewusteloos op de grond was gevallen. Deze „heer" zou een woordentwist met zijn moeder hebben gehad en had haar toen mishandeld. De moeder is naar het hospitaal overgebracht en is tot nu toe bewusteloos. A. zit achter de tralies.

Dancing conversation op „Ile de France,"

Willemstad. — Het bekende Franse toeristenschip „Ile de France" is j.l. Vrijdag weer in Caracasbaai gemeerd geweest, met ruim 700 passagiers aan boord.

De drukte in de stad was enorm, taxi's reden af en aan en het winkelpersoneel liep te transpireren. Wij hebben in de namiddag even een bezoek gebracht aan het enorme, in 1927 gebouwde passagiersschip. In tegenstelling tot de vorige keer waren er dit maal slechts weinige Willemstedelingen naar het schip gekomen.

Nadat wij door een welwillende en vriendelijke steward over het schip waren geleid, kwamen wij in „Café de Paris" terecht, een van de prachtige 1e klasse salons. ...

Hier maakten wij kennis met Warren Pfeiffer, cruise-director van de „Ile de France", en zijn assistent Walter H. Capelli. Beide heren waren vergezeld van de heer Philip Evertsz, van de Toeristencommissie.

Zij maken deze reis van het schip mee en verzorgen speciale programma's voor de passagiers. Verder geven zij voorlichting en zorgen zij ervoor dat er geen klachten gehoord worden. Het ging de beide Amerikanen goed af, alles liep gesmeerd.

Het is even later nog gezelliger geworden toen een strijkje op het achterdek in actie kwam en, speciaal voor de bezoekers, enkele Zuid-Amerikaanse nummertjes ten beste gaf. En hoewel dit allemaal in het Frans ging, bleek toch duidelijk dat de heren muzikanten van dit soort muziek ook wel kaas hebben gegeten. Het is een genoeglijke „afternoon" geworden.

Beurs Caracas

Caracas. — De verhandelde waarden aan de beurs te Caracas zijn:

Bs. 13.000 Banco Obrero céd. hip.	90.—
Bs. 300.000 Centro S. Bolivar 6a emisión	82,50
Bs. 200.000 Centro S. Bolivar 7a emisión	82,50
Bs. 211.500 Centro S. Bolivar 7a emisión	83.—
Bs. 98.000 Centro S. Bolivar 2a emisión	92,50
Bs. 20.000 Luz Eléctrica de Venezuela	100.—
38 acciones Creole	475.—
88 acciones Seguros La Previsora	1.150.—
210 acciones Electricidad de Caracas	168.50

Koersen:

Seguros Avila	470	—
Seguros La Nacional	150	—
Seguros La Previsora	—	1.200
Hotelera Venezolana	100	—
Venezolana de Tabaco	246	—
Electricidad de Caracas	168	169
Cervecería de Caracas	257	—
Cervecería Zulia	200	2?0
Celanese ordinarias	32	35
Celanese preferidas	815	820
Coca-Cola	166	—
Venezolana de Cemento	260	275
Creole	464	—
Savoy Candy ordinarias	—	160
Savoy Candy preferidas	—	390
Vica	—	145
Teléfonos de Venezuela 6%	100	—
Teléfonos de Venezuela 8%	100	—
Telares Caracas y Valencia	80	90
Perforación y Servicio ord.	22	30
Perforación y Servicio pref.	86	90
Cemento Carabobo	—	240
Bnco Obrero céd. hip. 5 años	—	90
Centro Simón Bolívar 1a emisión	94	—
Centro Simón Bolívar 2a emisión	92	—
Centro Simón Bolívar 3a emisión	90	—
Centro Simón Bolívar 5a emisión	83	85
Centro Simón Bolívar 6a emisión	83	—
Centro Simón Bolívar 7a emisión	83	—

GREEP UIT DE AETHER

HOYER.

17.00 5 O'clock tea.
17.30 Duitse Wijsjes
17.45 Hollands kwartiertje
18.00 Antilliaanse muziek
18.15 Noordamerikaanse muziek.
18.30 Met de jarigen in de lucht.
19.30 Hoorspel „Un amor frente al destino.
19.45 Sport Rubriek
20.00 Gevarieerd programma
20.10 Sport rubriek
20.20 Gevarieerd programma
20.30 Hoorspel „Frente al pecado de ayer".
20.45 Gevarieerd programma
22.00 Sluiting.

AVROS

17.00 Linda's Eerste Liefde,
17.15 Reclame-uitzending
17.30 Heinekens biri Wrokoman prisiri
17.45 Populaire melodieën
18.00 Hersengymnastiek
18.45 Nieuws
19.00 Gezondheidsgids"
19.30 Verzoekprogramma
19.45 Hoe zit dat?
20.00 Advertenties
20.30 Zangrecital
20.55 Nieuws
21.00 Suriname roept de Caraibische gebieden
21.25 Surinaamse muziek
20.55 Nieuws en Sluiting.

P. C. J.

18.37 Het Residentie orkest.
19.00 Nieuws.
19.10 Nieuwsjournaal,
19.17 Met het Pierement op stap.
19.31 Reportage.
19.39 Eddy Christiani.
20.00 Spotrjournaal.
20.09 Intermezzo.
20.20 Voor de West
20.51 Nieuws
20.55 Avondgebed:
20.58 Sluiting.

Berlijn. — Tien Duitse verkenners, die op 2 Februari jl. uit Frankfort vertrokken op een reis om hun uithoudingsverwogen aan een proef te onderwerpen in Oost-Tyrol, worden momenteel vermist.

De Avonturen van ERIC DE NOORMAN

39-27. Eric schrikt op als snelle voetstappen op de gang klinken. Een ogenblik later stuift een opgewonden krijger, op de voet gevolgd door een nog veel opgewondener Erwin en een ietwat beteuterde Pum Pum. ....

„Ik heb hem gezien, Heer!" roept de man triomfantelijk. „In het woud Heer! Nog geen kwartier geleden aan de Noordzijde van de burcht. ....

Eric, die zich zorgen maakt over zijn merkwaardige beschermeling springt verheugd op. „Uitstekend Borne. Ik ga er direct heen! Zeg mij de plaats!" „En ik ga mee!" schreeuwt Erwin verheugd. „Ik ga mee, Fadir!" ... .

„Ik geloof, dat ik beter alleen kan gaan," zegt de Noorman haastig. „Allan schijnt niet erg op gezelschap gesteld te zijn."

„Nee, nee! Ik wil mee!" roept Erwin stampvoetend, terwijl tranen van spijt hem in de ogen schieten. ...

„Hij is MIJN Viend, en als hem iets overkom enis wil Ik hem helpen!" ....

Eric werpt een snelle blik naar de kleine gestalte die vuurrood van opwinding voor hem staat, en dan glijdt er een glimlach om zijn lippen. „Wel, wel," zegt hij met lichte spot. „Mijnheer mijn Zoon schijnt een eigen willetje te hebben. Kom dan maar mee, jonge driftkop! Mag ik misschien de eer hebben U voor te gaan."

„Ik bedoel het niet zo, Fadir........" zegt Erwin, als de oude en de jonge Noorman zich voorthaasten langs het smalle pad, dat in de richting van de eiken voert........ maar Allan is mijn vriend ook al doet hij soms raar, en ik........" Eric werpt een tevreden blik op zijn zoon, maar alles wat hij zegt is:"

„Ssst. Stil...... Onze stemmen dragen ver in het bos en het is beter als hij ons niet hoort komen. Wij moeten trachten hem ongemerkt te naderen......" ... .

Snel verdwijnt hij in het kreupelhout. Een enkele dorre tak kraakt onder Erwin's voeten, maar de Noorman, gewend aan het leven in de wildernis, beweegt zich zonder het minste geruis door het struikgewas. ....